

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens quatuor Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine decimusquartus, de
Iuramento, & Adiuratione. Secundus, de Voto. Tertius, & charior Authori,
de statu Religioso. Quartus, de vitiis oppositis Religioni

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Index Rerum Praecipuarum, Quae In Hac Tertia Parte Operis Moralis de
Virtutibus, & Vitiis contrariis continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76572)

INDEX RERVM PRÆCIPVARVM, QVÆ IN HAC TERTIA PARTE Operis Moralis de Virtutibus, & Vitiis contrariis continentur.

Abbatissa.

POTEST suis monialibus præcipere in virtute obedientie. *tract. 16. disp. 4. punct. 1. n. 2.*
Potest præcipere eo sine, vt saluti subditarum consulat. *n. 3.*
Abbatissa pœnis spiritualibus coercere Moniales non potest. *tract. 16. disp. 4. punct. 14. n. 4.*

Actor.

In causis civilibus nullus Religiosus potest esse actor nomine proprio. *tract. 16. disp. 4. punct. 12. §. 2. n. 1.* In causis criminalibus potest de licentia saltem præsumpta, Superioris. *num. 2.*

Adiuratio.

In qua significacione adiuratio vsurpetur. *tract. 14. disp. 4. punct. n. 1.* Desinitur adiuratio. *n. 2.* Duplex est adiuratio, solemnis, priuata. *n. 3.* Item, deprecatoria, & imprecatoria. *n. 4.* Ad honestatem adiurationis, veritas. *n. 5.* Qualiter iustitia requiritur. *n. 6.* Qualiter iudicium. *n. 7.* Modus in adiuratione seruandus est. *n. 8.* Ad quam virtutem adiuratio pertineat. *n. 9.* Qualiter ab oratione, & iuramento differat. *n. 10.* Aliquando adiuratio cum iuramento miscetur. *n. 11.* An adiurationis, sit aliquod præceptum. *punct. 2.* Qui adiurare, & adiurari possunt. *punct. 3.*

Quæ conditiones seruandæ sunt in hac adiuratione, vt licita sit. *tract. 14. disp. 4. punct. 4. num. 1.* Dæmones non sunt obseruandi, sed imperandi, & obiurgandi, neque ad alium finem quæ est à Christo præordinatus, & legitimo ministro. *n. 2.* Non potest Dæmoni aliud imperari, nisi vt à nocendo desistat. *n. 3.* Quæ possunt Dæmonibus præcipi, & interrogari, vt respondeant. *n. 5. & seq.* Non licet petere à Dæmone superiore, vt inferiorem e corpore pellat. *num. 9. & 10.* Licetum est à Dæmone, in corpore humano existente, petere signum sui egressus. *n. 11.* Qualiter liceat adiuratori amandare Dæmonem in Infernum, vel in desertum locum. *n. 12.* Qualiter liceat annuere Dæmoni offerenti egressum ex homine, si permittatur in alium ingredi. *n. 13.* Licet conuicere Dæmoni penitentem, ne relegetur in Infernum, & nouis cruciatibus affligatur. *n. 14.* Qualiter liceat vexare energumenum flagellis, de honestate opprobriis. *n. 15.* Quæ medicamenta energumeno applicari possunt. *n. 16.* Vno Dæmone expulso frequenter omnes expelluntur, sed non ex necessitate. *n. 17.* Dæmon non habet ex necessitate determinatam corporis partem, qua egrediatur. *n. 18.* Exorcismi Ecclesie non habent virtutem infallibilem pellendi Dæmonem, sed quando fuerit conueniens. *n. 19.* Qualiter Dæmon in Dæmoniaco assistat, & in illum habeat potestatem. *n. 20.*

Appellatio.

Si Prælati terminos iustitiæ in grauibz pœnis imponendis excedat, licitum est Religioso, remedio appellationis, vt *tract. 16. disp. 4. punct. 15. n. 4.* Hæc appellatio prius ad Prælatos domesticos, quàm ad Nunciam, vel Pontificem deferenda est. *n. 5.* A leui præcepto, ordinariæque correctione non permittitur appellatio. *n. 6.* Vt in causis grauibz non permittitur

interponere possis, debet esse excessus Prælati manifestus. *num. 7.* Apponitur discrimen inter Clericos, & Religiosos circa appellationem interpositionem. *n. 8.* An eo casu, quo potes appellationem interponere, possis (si occasio non suppetit appellandi) ad Superiorem maiorem, nulla petita ab inferiore licentia, iter arripere. *num. 9. & 10.* Licet tibi recusare Superiorem suspectum, quando times, te iniuste vexaturum. *num. 11.*

Apostasia, Apostata.

Dupliciter à religione fugere potes: si fugias animo redeundi, eris fugitiuus: si eo animo carcas, eris apostata. *tract. 16. disp. 4. punct. 16. n. 2.* Explicatur definitio apostasie. *num. 5.* An censendus sis apostata, si fugias tuam Religionem, & aliam ingrediaris. *n. 6. & 7.* Aduersus apostatas, iure communi spectato, nullæ sunt censuræ, nec pœnæ ipso iure latæ. *num. 10.* Prælati Religionis capere & incarceratione, aliisque pœnis afficere apostatas potest, etiam extra proprium territorium. *n. 14.* Quam culpam committant, quamque obligationem contrahant, & quibus pœnis subiciantur cooperantes ad fugam, & apostasiam. *dicto tract. disp. punct. 18.*

Ars chimica.

Hominibus est incognita. *tr. 17. disp. 1. punct. 10. num. 17.*

Assessor.

Iudicis Religiosus esse potest. *tract. 16. disp. 4. punct. 11. §. 1. num. 7.*

Blasphemia, Blasphemus.

Blasphemie definitio. *tr. 17. disp. 2. punct. 2. §. 1. n. 1.* An blasphemia, falsitatem contineat. *n. 2.* Sine de ratione blasphemie affectus inhonorandi Deum. *n. 3.* Contumelia in Sanctos blasphemia est. *n. 4.* Blasphemia est peccatum religioni oppositum, & ex suo genere mortale, nec videtur posse ex leuitate materie veniale esse. *§. 2. n. 1.* Est ab odio Dei, desperatione, & infidelitate distinctum. *num. 2.* Omnes blasphemie in Deum prolatae videntur eiusdem esse speciei. *num. 3.* Differunt tamen à blasphemis in Sanctos prolatis absque ordine ad Deum. *n. 4.* Qualiter in confessione diuersitas blasphemiarum applicanda sit. *num. 5.* Si blasphemia procedit ex affectu expresso inhonorandi Deum, debet in confessione manifestari. *num. 6.* Quotuplex blasphemia sit, & quibus modis contingat. *§. 3.*

Blasphemus obligatur pœnitere de crimine commisso. *tr. 17. disp. 2. punct. 2. §. 4. num. 1.* An blasphemus ex consuetudine sit absolueendus. *n. 2.* Audientes blasphemum nulla alia obligatione corrigendi tenentur, præter iure naturali oppositam. *n. 3.* Obligantur denunciare blasphemum. *num. 4.* Blasphemie hæreticales Iudicibus fidei sunt denunciandæ, non hæreticales Episcopo, vel sæculari Iudici, si laicus sit blasphemus. *n. 5.* Si vnus Iudex procedit, & pœnam delicto adequatam imponit, non potest alius procedere. *n. 6.* De pœnis blasphemio impositis, vel à Iudice imponendis. *§. 1.*

Clausura.

Ad clausuram Moniales obligare possunt. *tract. 16. disp. 4. punct. 9.*

& verborum tertiæ Part. Oper. mor.

Quid de emittentibus votum Religionis, vel castitatis, antea vel post contractum matrimonium. *num. 10.* Votum emissum ex metu potest ab his Prælati dispensari. *num. 11.* An vota emissa ab hominibus dominatuz potestati subiectis, ordinariæ potestati dispensandi subiciantur. *num. 12.* Quid, si vota fuerint conditionalia. *num. 13.* *¶ seqq.*

Generalis facultas dispensandi in omnibus votis, non comprehenditur reservata. *tract. 15. disp. 2. punct. 13. num. 2.* Extenditur facultas dispensandi generalis ad vota ante, & post concessionem emissa; sed non ad vota in commodum tertij facta. *num. 3.* Facultas dispensandi in votis est Religiosis concessa. *num. 7.* Possunt dispensare Episcopi in omnibus votis, quæ iure ordinatio competunt. *num. 8.* Quibus sit concessa potestas ad dispensandum cum ligatis voto castitatis ad petendum debitum. *num. 9.* An, qui potestatem habent commutandi vota, possint ea dispensare. *num. 14.*

Solus Pontifex habet potestatem dispensandi cum simoniacis, ante contractam simoniam; illi contracta in penis ferendis aliquando Episcopus. *tract. 17. disp. 13. punct. ult. num. 1.* Ab inhabilitate ad beneficia quis dispensare possit. *num. 3.* *¶ 4.* Sic dispensatus sine alia noua collatione beneficium possidere potest. *num. 5.* Forma ad dispensandum nulla est præscripta. *num. 8.* Si inhabilis Pontifex conferat beneficium, cum illo illa in parte dispensat. *num. 9.* Vt licet tamen Pontifex dispensationem concedat, causam aliquam habere debet. *num. 11.*

Dolus.

Si dolus dat causam contractui circa substantialia, contractus est nullus. *tract. 14. disp. 2. punct. 5. n. 16.* Si dolus versans circa qualitates dedit causam contractui contractus inualidus est, venit tamen exceptione doli rescindendus, si solubilis sit. *n. 19.* In his contractibus deceptus agere potest, & ad contractus rescissionem, & ad inæqualitatem reparandum. *num. 21.* Quid, si ab alio tertio dolus est commissus. *num. 22.* Si dolus incidit in contractum stricti iuris, contractus viroque foro tenet. *num. 24.* Si dolus incidit in contractum bonæ fidei, contractus viroque foro tenet, nec venit rescindendus, nisi læsio sit vltra dimidiam. *num. 25.* Resoluitur, qua ratione iuramentum appositum contractibus dolosis obligationem inducat. *num. 26.*

Emphyteusis.

Hæreditaria Religio, tam secularis, quam Ecclesiastica, in Monasterium tranfit. *tract. 16. disp. 3. punct. 4. §. 3. num. 6.* Si emphyteusis concessa sit ea conditione, ne transeat ad potentiorum, in Monasterium non tranfit. *num. 8.* Emphyteusis solum pro vita Religiosi in Monasterium tranfit. *num. 9.* Quid de emphyteusi concessa alicui pro se, & suis hæreditibus. *num. 10.*

Error.

Duplex error interuenire potest in contractibus, antecedens, vel concomitans. *tract. 14. disp. 1. punct. 5. num. 3.* Verfari potest error circa substantiam, vel circa accidentia contractus. *num. 4.* Causari potest error à contrahente, vel ab alio tertio. *num. 5.* Error circa substantiam contractus reddit contractum nullum. *num. 6.* Iuramentum firmans talem contractum non obligat. *num. 7.* Si error versetur circa qualitatem contractus, & sit concomitans, valet contractus iure naturæ; & idem est de iuramento. *num. 8.* Si error versetur circa qualitatem, & sit causa contractus, an sit contractus ipso iure nullus, an veniat annullandus. *num. 9. 10. ¶ 11.* Vnde cognoscatur, errorem esse excusatum consensus, vel illius constitutum. *num. 12.* Sine obligatio in deceptore reparandi inæqualitatem factam in supradictis contractibus. *n. 13. ¶ seqq.* Quid, si nullus te in errorem induxit; sed tu naturaliter errasti. *num. 23.*

Error multiplex esse potest. *tract. 15. disp. 1. punct. 6. num. 1.* Si error, vel ignorantia est in obligatione voti, votum non tenet. *num. 2.* Idem est de errore, seu ignorantia in materia promissa. *num. 3.* Error, seu ignorantia circumstantiarum non impedit voti valorem, nisi redundet in materiam promissam. *num. 4.* Si error adit circa finem voti, valorem voti impedit; secus si adit circa occasionem, & causam compulsivam. *num. 5.* Qualiter cognoscas, quando error est occasio, quando finis voti. *num. 6.*

Excommunicatio.

Concilium excommunicat cogentes feminas ad Religiosis ingressum. *tract. 16. disp. 1. punct. 9. num. 2. ¶ 3.* Non comprehendit cogentes ad votum, vel iuramentum Religioni suscipiendæ. *num. 4.* Modus coactionis debet esse iniustus; sed

Verd. de Castro Sum. Mor. Pars I II.

sufficit indeductus. *num. 5.* Quas personas comprehendat hæc excommunicatio. *num. 6.* Excepit Concilium casus à iure expresso, in quibus datur potestati coactio absque excommunicationis incurfu. *num. 7.* Simili excommunicatione ligantur impediens feminas ingressum ad probationem. *num. 9. 10. ¶ 11.* Excommunicatio lata est aduersus Religiosos dimittentes habitum propriæ Religionis. *tract. 16. disp. 4. punct. 6. num. 13.* Qualiter à prædicta censura excusetur. *num. 12. ¶ 13.*

Femina.

Fæminis interdictum est in Monasteria virorum Religiosorum ingredi. *tract. 16. disp. 4. punct. 8. num. 1.* Non comprehenduntur Reginae, nec de sanguine regio. *numero 3.* Fundatrices non comprehenduntur. *num. 4.* Quæ possunt ingredi, decentem comitatum, & solitum deserre possunt. *num. 5.* Ex pietate, & necessitate licitus est hic ingressus. *n. 8. ¶ 9.* Penæ constitutz transgressoribus expendantur. *num. 10.* Quid, si feminam introductam fabulationibus detineas, ne e Monasterio egrediat. *num. 11.* Quis possit à supradictis penis absolueri, vel dispensare. *num. 12.* Quid post latam sententiam. *num. 13.*

Fundum.

Religiosi tranfit in monasterium, si capax sit præstandi illius obsequia. *tract. 16. disp. 3. punct. 4. §. 3. num. 4.* Excepitur fundum habens dignitatem. *num. 5.*

Fideiussio.

Religiosis non licet, nisi de licentia Prælati. *tract. 16. disp. 4. punct. 13. §. 4. num. 1.* Absque licentia Prælati non tenet. *num. 2.*

Fuga.

Grave peccatum committit Religiosus fugam faciendo. *tract. 16. disp. 4. punct. 16. num. 1.* Dupliciter à Religione fugere potes: si fugias animo redeundi, eris fugitiuus; si eo animo carcas, eris apostata. *num. 2.* Pro fugitivo, quatenus talis est, nulla est pena, nec censura ipso iure lata. *num. 8.* Quam culpam committant, quamque obligationem contrahant, & quibus penis afficiantur cooperantes ad fugam, & apostatam. *dicto tract. ¶ disp. punct. 18.*

Gradus.

Quo gradu Doctoris, vel Magistri possit Religiosus insigniri. *tract. 16. disp. 4. punct. 13. §. 6. num. 1.* Religiosis Societatis Iesu non aliter prædicti gradus licent, quam de Præpositi Generalis licentia, & seruatis quinque conditionibus. *num. 3.* An omisso examine in Societate Iesu gradus susceptus validus sit. *num. 4.* Explicantr conditiones. *num. 5. 6. ¶ 7.* Expeditur Privilegium Iulij III. editum in fauorem Societatis Iesu. *num. 8.*

Idololatria.

Eius definitio. *tr. 17 disp. 1. punct. 1. n. 1.* Est maximum peccatum inter ea, quæ virtutibus moralibus opponuntur. *num. 2.* Si contingit cum hæresi, penas hæresis incurrit; secus si absque hæresi. *num. 3.*

Irritatio voti.

Eius definitio. *tract. 15. disp. 2. punct. 1. num. 1.* Duplex est irritatio, alia directa, alia indirecta. *num. 2.* Irritatio, quando sit actus iurisdictionis, quando dominij. *num. 3.* Ex iure potius positio, quam naturalis ortum habet irritatio. *num. 4.* Quibus competat propria, & directa potestas vota irritandi. *punct. 2.* Extendatur potestas irritandi ad vota intertia, & futura. *punct. 3.* *§. 1.* An extendatur irritatiua potestas ad vota emissa ex licentia Superioris. *§. 2.* Vota subditi exempti irritari non possunt. *§. 3. num. 2.* Vota realia filiorum puberum, non possunt à parentibus irritari, si sui iuris facti sunt. *num. 4.* Quid de votis ante pubertatem emissis, neque in pubertate confirmatis. *num. 5.* Quid de potestate caratoris ad irritanda vota personalia minorum in pueritia emissa. *num. 6.* Quid de potestate matris. *num. 7.* Vota vxoris tempore matrimonij emissa, nec tunc irritata, non possunt irritari tempore diuortij. *num. 8.* Idem de votis seruorum, si libertatem consequantur. *num. 9.* Votum personale impuberis, si post pubertatem commutetur, non potest à parente irritari. *num. 11. ¶ seqq.* An extendatur irritatiua potestas ad vota emissa tempore subiectionis; implenda tamen subiectione dissoluta. *§. 4.*

Gg

An

An extendatur irritatiua potestas ad vota missa tempore, quo venientes erant sui iuris. §. 5. An extendatur irritatiua potestas ad vota executioni mandata, & ad promissiones humanas, & ad vota realia defuncti, quae in haeredes transferunt. §. 6.

Si negetur subito licentia in perpetuum exequendi votum censetur irritatum. tract. 1. §. 1. disp. 2. pun. 4. num. 1. Non est irritatio, si pro determinato tempore licentia negatur. n. 3. Irritatio, & suspensio procedens à potestate dominatiua, nulla indiget causa ad sui valorem. n. 4. Fieri potest irritatio, etiam subdito inuito. n. 6. Non est necessaria cognitio voti irritandi, si votum esse agnoscat. n. 7. Quid si ex parte irritantis dubium sit, an sit verus superior. n. 7. §. segg. Qualiter irritatiua potestas delegari possit. n. 11. Qualiter vota feruorum possint domini irritare. pun. 5. An vota vxoris, constante matrimonio emissa, possit maritus irritare. pun. 6. n. 1. §. segg. Vxor non potest alia vota viri irritare, nisi quae sibi praediucauerint. num. 9. 10. & 11. Pater omnia vota filij impuberis irritare potest. pun. 7. n. 4. Eandem potestatem habet tutor comparatione pupilli. n. 6. Quid dicendum de matre. n. 7. Quid de hero, magistro, & nutritio. num. 8. Filij puberis vota irritare parens potest, quae sibi praediucauerint, non alia. num. 9. Egesto filio à patria potestate, non sunt eius vota à patre irritabilia. num. 13. Quid dicendum de curatore, an habeat eandem potestatem ac pater. num. 14. Quid de matre. num. 15.

Prælati omnia Religiosorum vota irritare potest. tract. 15. disp. 2. pun. 8. num. 2. Excipitur, nisi eius statum constituant. num. 3. Item, nisi sit votum strictioris Religionis. num. 4. Qui Prælati hac potestate gaudent. num. 5. Qualiter Pontifex hac gaudeat potestate. num. 6. Quid dicendum de Monialium Abbatissis. num. 7. In quos Religiosos sit hac potestas. num. 8. Quid dicendum de Religioso creato Episcopo? quid de electo. num. 9. Vota Nouitiorum irritabilia non sunt. num. 10.

Irritatio iuramenti fieri potest ab habente potestatem irritandi vota. tract. 14. disp. 3. pun. 1. num. 1. Personarum, quae potestatem habent dominatiuam, irritare possunt iuramenta de materia sibi subiecta. pun. 2. num. 1. segg.

Index.

Index secularis non potest propriam iuramenti relaxationem concedere. tract. 14. disp. 3. pun. 6. num. 4. Index laicus interpretari iuramentum potest. num. 8. Qualiter Index laicus cognoscere possit de nullitate relaxationis ab Ecclesiastico factae. num. 9.

Indices possunt esse Religiosi de licentia Prælati. tract. 16. disp. 4. pun. 12. §. 1. num. 1. Item, Indices arbitrari. num. 6. Item, Indices delegati Episcoporum, at Pontificis, vel eius Legati, solum Prælati. num. 6. Qui possunt esse Indices conferuatores. num. 9.

Iuramentum.

Vnde dicatur tract. 1. disp. 1. pun. 1. num. 1. Desinat iuramentum. num. 2. Qualiter sit inuocatio diuini nominis, non enunciatio. num. 3. Qualiter inuocatio creaturarum iuramentum continet. num. 5. Expenduntur verba, quae communiter iuramentum continent, & quae non. num. 7. Examinatur qualiter esse possit voluntas inuocandi Deum in testem, cum falsum iuratur. num. 8. Comparatione Dei solo actu voluntatis, & intellectus inuocari Deus in testem potest. num. 9. Finitis iuramenti est fidem facere, vel promissionem seruare. num. 19. Explicatur multiplex modus iurandi. part. 2. num. 1. Non differunt supradicta iuramenta specie in ratione iuramenti. num. 2. Ex alio capite differre possunt. num. 4. Ex parte rei iurata est triplex iuramentum, assertorium, promissorium, & comminatorium. num. 5. An iuramentum annexum promissioni differat ab eo, quod simplici assertioni annectitur. num. 6. An iuramentum pure assertorium differat essentialiter à promissorio. numero 7.

Omnes extra iudicium iurare possunt, qui non fuerint aliquo iure exclusi. tract. 14. disp. 1. pun. 3. num. 1. & 2. Excludit perituros. num. 3. Deinde infamis. num. 4. Item, socius criminis. num. 5. Item, inimicus. num. 6. Item, persona vilis; & inopi. num. 7. Item, Saracenus, Iudaeus, & alij ex diuersa lege. n. 8. Item laicus aduersus Clericum. n. 9. Item mulier in causa criminali. p. 10. Item, pueri ante pubertatem. n. 11. Item, consanguinei, & affines intra quantum gradum. n. 12. Item, domesticus ipsius producentis. num. 13. Item, Clerici Sacerdotes. num. 14. Iurans in iudicio debet esse ieiunus ex consilio tantum, non ex precepto. num. 15. An iuramentum sit actus licitus, & honestus. p. 4. Quod peccatum sit defectus veritatis, iustitiae & iudicij in iuramento assertorio. pun. 5. Quale peccatum sit in iuramento promissorio defectus veritatis, & iustitiae. pun. 6. Quod peccatum sit in iudicio, vel extra, iuramentum praestare in alio sensu ab eo, quem alius intelligit. pun. 7. Vtrum iuramentum factum tam in iudicio, quam extra, peccatum sit

mortale. pun. 8. Quando confuetudo ferendi grauem culpam indicat. Vide, Confuetudo.

Inducere aliquem falso iurandum, vel ad iuramentum, quod nulla ratione licite praestare ipse potest, est peccatum graue. tract. 14. disp. 1. pun. 10. num. 1. Nunquam est licitum inducere alium ad testificandum falsitatem; tamen si testis falsitatem non cognoscat, num. 2. Cum tibi dubium est, an alius peieraturus sit, vel per falsos Deus iuraturus, exigere potest iuramentum. num. 3. Nulla causa intercedente illicitum est petere iuramentum ab eo, quem credis male iuraturum esse. 4. §. segg. An liceat petere iuramentum à determinato male iurare sub hac forma: Iura, esto male iures. num. 10. Quid dicendum de petitione iuramenti ab eo, quem credis violaturum. num. 11. Non debent Confessarij regulariter exigere iuramenta à penitentibus, abstinendi à criminibus. num. 12. Quae poenae imponit sint perituro. pun. 11.

In iuramento promissorio, & obligatorio voti, & iuramenti saepe reperitur; quando hoc contingat. tract. 14. disp. 2. part. 1. num. 1. In promissionibus humanis iuratis obligatio iustitiae non nascitur ex vi iuramenti. num. 2. In iuramento de re futura facienda in honorem Dei, esto regulariter votum intercedat, aliquando cessare votum potest. num. 3. Quoties iuramentum cum promissione valida coniungitur, duplex peccatum committitur in eius violatione; & religiosis, & iustitiae. num. 4. An sit maior obligatio iuramenti, quam voti. num. 5. Vtrum iuramentum dolose praestitum obligationem inducat. pun. 2. Vtrum iuramentum per iniuriam extractum obligationem inducat. pun. 3. Vtrum iuramentum meum exortum obligationem inducat. pun. 4. Vtrum iuramenti dolo, vel errore praestitum validum sit, & obligatorium. pun. 5. num. 1. §. segg. Iuramentum firmans contractum, in quo interuenit error circa eius substantiam, non obligat. num. 7. Refoluitur, qua ratione iuramentum appositum contra dolois obligationem inducat. num. 26. Quae materia requisita sit in iuramento promissorio, vt obligationem inducat. pun. 6.

Iuramentum non ludendi, absolute sumptum, obligatorium non est. tract. 14. disp. 2. pun. 7. §. 1. num. 1. Quoad abstinentiam à ludo immoderato obligatorium est. num. 7. Potest obligare quoad abstinentiam à ludo moderato. num. 3. Sub iuramento non ludendi, non comprehenditur ludus per interpositam personam. num. 5. Quid dicendum de iuramento non ludendi cum hac persona, in hac domo, vel hoc ludi genere. num. 7. De iuramento non mutandi non fidelitatis, nec emendi auctiori pretio, nec vendendi minori. §. 2. De iuramento non accusandi, nec de nunciandi delinquentes. §. 3. De iuramento à Medicis praestito mouendi infimos, vt confiteantur. §. 4. De iuramento Decurionum, Scribarum, & aliorum Iudicum. §. 5. De iuramento facto contra prius iuramentum, votum, seu promissionem qualiter obliget. §. 6.

Iuramentum de materia prohibita per legem naturalem, diuinam, aut canonicam, obligatorium non est. tract. 14. disp. 2. pun. 8. num. 2. Item, nec iuramentum de materia lege civili prohibita ob bonum publicum, num. 3. Neque item obligat iuramentum de materia lege quilibet prohibita, bonum singulorum ciuium spectante, si lex obliget ad culpam. num. 4. Vnde hoc cognoscendum sit. num. 5. 6. & 7. Iurans renunciare beneficium ad cuius titulum fuit ordinatus, non obligatur, nisi habeat alia, vende viuat. num. 8. Quid dicendum de iuramento soluendi poenam in sponsalibus appositam. num. 9. Iuramentum de non reuocando testamenta obligatorium est. num. 1. 2. Non obligat iuramentum soluendi ea, quae ludo ad creditum sunt lucrata. num. 13. Quid de iuramento facto à prodigo, cui interdicitur est bonorum administratio. num. 14. Nullum est iuramentum alienandi bona, si alienatio nulla sit. num. 15.

In iuramento promissorio homini facto duplex obligatio reperitur. tract. 14. disp. 2. pun. 9. §. 1. num. 1. Qualiter iuramentum vim habeat firmandi promissionem aliis inuoluntatis. num. 10. Multum interest, an per iuramentum firmetur contractus, vel non. num. 3. Obligatio iuramenti confirmatorij non potest regulariter relaxari, secus iuramenti non confirmatorij. num. 4. Si iurans non perit relaxationem in iuramento confirmatorio, satisfacit momentanea solutione. num. 5. Obligatio iuramenti confirmatorij transit ad haeredes, secus non confirmatorij. num. 6. Quale debeat esse iuramentum confirmatorium contractus. §. 2. Quos contractus irritos confirmare iuramentum possit. §. 3. Expenditur casus relatus in Authentico. Sacramenta puerorum. Cod. Si aduersus venditionem. §. 4. Expenditur casus relatus in cap. Cum contingat de iurandando. §. 5. Expenditur casus relatus in cap. Quomuis pactum, de pactis in 6. §. 6. An iuramentum habeat vim firmandi contractus factos contra prius iuramentum. §. 7. Vtrum tanta sit obligatio iuramenti, vt non detur locus compensationi. pun. 10. Vtrum obligatio iuramenti ita sit personalis, vt non transeat ad haeredes, vel successores. pun. 11. An iuramentum per procuratorem praestari possit. pun. 12. An iuramenti obligatio, antequam praestetur, inopediti possit. pun. 13.

& verborum tertiae Part. Oper. mor.

Iuramentum semper interpretandum est, quoad minus fieri possit, obligationem inducat. *tract. 14. disput. 2. punct. 14. num. 1.* Iuramentum restringendum est iuxta naturam actus, super quem cadit. *num. 4.* iurans dare Petro equum, non tenetur dare, si Petrus, quod promittit, non seruat. *num. 5.* Qualiter intelligatur iuramentum de fidelitate alicui praestanda, illic non esse contrarium. *num. 6.* Iurans parere sententiae potest appellare. *num. 7.* Iurans obedire Superiori, cessat obligatio si ab officio remoueat. *num. 8.* iurans stare sententiae arbitri sub certa poena, non obligatur ad utrumque. *num. 9.* Iurans non expellere conditorum expellere potest, si pensionem non soluat. *num. 10.* Iurans fideiussionem solvere non debet, quousque principalis excutitur. *num. 11.* Iurans solvere pecuniam mutuatam, poterit intra biennium exceptionem opponere non numerata pecunia. *num. 12.* Iurans dare aliquid abrenunciare non obligatur quousque ipse, vel alius nomine ipsius valide acceptet. *num. 13.* Iurans non resignare beneficium, vel non commutare, non obligatur Religionem ingrediens. *num. 14.* Admissus in Collegium Anglicum, & Iurans confectis studiis ad patriam redire: potest Religionem ingredi. *num. 15.* Iurans tuis collegis ferre auxilium, quomodo intelligatur. *num. 16.* Quid de iuramento non ingrediendi primum, non sedendi nobiliori loco. *num. 17.* Iuramentum obligat rebus in eodem statu permanentibus. *num. 18.* Promissum sub iuramento puellae coniugium: fornicatur; deobligatur, *num. 19.* Iurasti non nocere inimico, subintelligitur, si ipse nouam causam non dederit. *num. 20.* Plures alij casus apponuntur, *num. 21. & seqq.* Qualiter iuramentum dubium interpretandum sit. *punct. 15.*

Iurpatronatus.

Iurpatronatus venditio simonia est ex iure Ecclesiastico. *tract. 17. disput. 3. punct. 13. num. 1.* An vero sit ex iure diuino. *num. 2. & 3.* Iurpatronatus transferri iure hereditatis, donatione, & venditione. *num. 4.* Expressio iurpatronatus in venditione villae, cui est annexum, non constituit simoniam. *num. 5.* Iurpatronatus non coherens fundo, sed personae, non transferri venditis bonis omnibus illius. *num. 6.* Quid, quando bona essent annexa iurpatronatus, & venderetur. *num. 7.* Extra tres supradictos modos, nec vendi, neque transferri potest iurpatronatus. *num. 8.* Venditio officiorum temporalium Ecclesiae simonia est iuris humani. *num. 9.*

Iurpatronatus inter bona immobilia computatur. *tract. 12. disput. un. punct. 15. §. 5. num. 1.* Qua ratione alienari possit. *num. 2.* Ius in sepulchrum vendi non potest. *num. 3.* Iurpatronatus, & sepulchrorum, qua ratione ad successores deueniat. *num. 4.*

Lasio.

Ob enormem laesionem iuramenta à maioribus 25. annis praestita relaxari non possunt, sed eis ob enormissimam. *tract. 14. disput. 3. punct. 4. num. 4.* Quae sit lasio enormissima. *num. 5.* Solum in contractibus reciprocis datur rescissio contractus ob enormem, vel enormissimam laesionem. *num. 6.* Non est locus rescissioi contractus, nec relaxationi iuramentum, si quod sit, si deceptor velit iustam aestimationem rei supplere. *num. 8.*

Ludus.

Aleatum Religioso interdicitur; sed, secluso scandalo, non est mortale. *tract. 16. disput. 4. punct. 13. §. 5. num. 1.* Ad Religiosos laicos prohibitio extenditur. *num. 2.*

Magia.

In quo magia consistat. *tract. 17. disput. 1. punct. 8. num. 1.* Haec semper habet tacitum cum Dæmone pactum. *num. 2.* Est grauissimum peccatum, neque excusatur ex renunciatione expressa illius. *num. 3.* Ex ignorantia esse potest aliquando veniale peccatum. *num. 4.* Hoc peccatum magiae alia plura secum trahit. *num. 6.* Triplex est magia iuxta triplex genus contractuum qui per magiam procurari possunt. *num. 5.* Ve effectus aliquis à magia damnata procedat, debet causam naturalem excedere: & quomodo possit hoc cognosci. *tract. 17. disput. 1. punct. 10. num. 1. & seqq.* Differt haec magica superstitio à diuinatione quia diuinatione transiens cognitio procuratur; at magica superstitio permanens. *num. 6.* Scientia rerum naturalium tametsi male acquisita, liberè uti potest. *num. 7.* Si aliqua verba, vel signa sacra vsurpes, credens illis liberum te esse à subitanea morte, à laesione inimicorum, ab aliquoque casu fortuito magicam superstitutionem committis. *num. 8.* Idem est, si bona fortunae precibus circumstantias vanas habentibus consequi speres: & quid de mulierculis, vulgo *en salamadoras*. *num. 9.* Quae in his precibus à superstitutione exculant. *num. 10.* Si medicus improportionatis sanitatem corporis procuret, superstitiosus es: & quid de vsu imaginum astronomicarum. *num. 11.* Mutare locum in ludis, sperans inde felicem euentum, sicut *Ferd. à Castro. Sum. Mor. Pars 111.*

perstitio est, si cerò credatur. *num. 12. Vide. Superstitio. & Maleficium.*

Maioratus.

Transit in Monasterium succedendi capax, durante Religiosi vita. *tract. 16. disput. 3. punct. 4. §. 1. num. 1.* An maioratus ante professionem à Religioso possessus habens clausulam expressam, vel tacitam excludentem Religiosos, transeat in Monasterium. *num. 2. & 3.*

Maleficium, Maleficium.

Si effectus malefici alteri nocuus est teneris medijs omnibus, illius remedium procurare. *tract. 17. disput. 1. punct. 1. num. 2.* Licetum est, & aliquando obligatorium medijs supernaturalibus ut ad curandos malefici effectus. *num. 3.* Naturalia remedia licita per se sunt, & malefico obligatorij, si illius nocumentum factum reparari potest. *num. 4.* Non licet magis seu maleficis, malefici nocumentum reparare alio malefico, tamen alia via damnum reparari non possit. *num. 5.* Non licet Iudici causa curiositatis, vel alterius finis praecipere mago, ut maleficium coram se faciat. *num. 6.* An liceat maleficium destrucere. *num. 7. & 8.* Non solum licitum est, sed obligatorium ex charitate, in eo qui confectus fuerit. *num. 9.* Licet etiam signa contraria apponere, si debito fine apponantur. *num. 10.* Quid licet Iudicibus circa maleficos. *num. 12.*

Non licet à malefico, quantumcunque ad id parato, petere, ut maleficium malefici dissoluat, neque ad id cogere. *tract. 17. disput. 1. punct. 12. num. 1.* Si dubius es, an maleficium malefico sit dissoluendum, non poteris petere illo medio dubio dissolui. *num. 2.* Quid, si maleficus medijs licitis, & illi citis possit maleficium dissolucere. *num. 3. & seqq.* A Dæmone petere non potes malefici dissolutionem. *num. 7.* Item, neque praecipere bene tamen obiurgare, & reprehendere. *num. 8.* Vide, *Magia. & Superstitio.*

Metus.

A Deo, seu à causis naturalibus proueniens non impedit voti valorem. *tract. 15. disput. 1. punct. 5. num. 2.* Idem est de metu à causa libera incusso, sed non ad extorquendum votum. *num. 3.* Metus grauis incussus, etiam iuste, ad extorquendum votum, iure naturae votum non annullat. *num. 5.* Idem est, si metus iniuste incussus sit. *num. 6. & seqq.* Votum Religiosis assumentiae, hoc metu conceptum est nullum. *num. 14.* Ex metu leui non irritatur professio. *num. 15.*

Minor.

Iurans contractum non excluditur absolute à beneficio restitutionis concessio in leg. 2. Cod. si aduersus vendit. *tract. 14. disput. 2. punct. 9. §. 4. num. 6.* Non est necessè minore certiorari de nullitate contractus, nec de beneficio restitutionis. *num. 7.* Necessaria est pubertas minore, ut contractus firmetur, nec sufficit proximum esse pubertati. *num. 8.* An iuramentum minoris proximi pubertati obligationem inducat. *num. 9.*

Minoribus in votis non competit restitutio. *tract. 15. disput. 2. punct. 7. num. 16.*

Monachus.

Vide, Religiosus.

Moniales.

Omnes iure Ecclesiastico obligantur, ne è suo Monasterio exeant. *tract. 16. disput. 4. punct. 9. num. 1.* Moniales, ad clausuram obligati possunt. *num. 2.* Quae Moniales conuersae, seu laicae à clausura excipiantur. *num. 3.* Stante legitima causa, manifesta, & euidenti ingressus, si Episcopus nouet approbata causam, vel Praelatus licentiam concedere potest Monialis exire. *num. 11.* Quae sit legitima causa egressus. *num. 12. & seqq.* Cessante causa ob quam Monialis egressa est, redire illico debet. *num. 19.* Quae poenae sint impostae egredientibus, & ad egressum cooperantibus. *num. 20.* An haec poenae afficiant Monialem legitimo titulo egressam, sed iniuste extra communitatem. *num. 21.* Requiritur ad supradictarum poenarum incursum, egressum è clausura completum esse. *num. 24.* Qualiter ingressus in Monasteria Monialium sit prohibitus. *punct. 10. §. 1.* Qui possint licentiam dare ad ingressum in Monialium Monasteria, & qualiter haec licentia concedenda sit. *§. 2.* Quae causa necessaria sit ad praedictam licentiam concedendam. *§. 3.* Quae poenae impostae sunt egredientibus Monialium clausuram. *§. 4.* Qualiter accessus ad Monialium Monasteria sit prohibitus, & sub qua poena. *punct. 11.*

Monasterium.

Aliud est capax succedendi, aliud succedendi incapax. *tract. 16. disp. 3. punct. 4. num. 1.* Monasteria, quæ Religiosis succedunt, id habent ex iure Ecclesiastico, & civili *num. 3.* Vltimus fructus bonorum Religiosi, de quibus ante professionem non disputat, durante eius vita, Monasterio acquiritur. *punct. 4. §. 1. num. 3.* Limita in Religiosis Societatis Iesu vota biennij emittentibus, qui vsum fructum retinent. *num. 1.* Translato Religioso ad aliud Monasterium legitime transiit cum illo vltus fructus. *num. 8.* Qualiter annuum legatum, peculium filij-familias, ius patronatus, & vltus tractus in monasterium transferatur. *§. 2.* Qualiter maioratus, feudum, & emphyteusis transeant in Monasterium. *§. 3.*

Si proficaris in Monasterio capaci succedendi, succedit Monasterium in fideicommissio, durante tua vita. *tract. 16. disp. 3. punct. 4. §. 4. num. 2.* Si testator apposuit clausulam grauatam, si sine liberis decesserit, & nullis filiis relictis ingreditur Monasterium, excluditur in perpetuum substitutus. *num. 5.* Apponuntur plures limitationes. *num. 6. & seqq.* Quid dicendum de successione fideicommissi in Religione Societatis Iesu. *num. 7.* An hæreditas, & legatum Monacho post professionem declaratum, deferatur ipsi immediate, an Monasterio? *punct. 5.* Monasterium ex delicto Religiosi, etiam Prælati, non obligatur. *tract. 16. disp. 3. punct. 16. num. 1.* Ex contractibus ante professionem obligatur Monasterium pro viribus hæreditatis tantum. *num. 2.* Ex bonis occasione Monachi professi Monasterio prouenientibus Monasterium obligatur satisfacere. *num. 3.* Ex contractibus post professionem nulla est obligatio Monasterio. *num. 4.* Qualiter ex contractu Religiosi extra claustra commorantis obligatur Monasterium. *num. 5.* Qualiter ex contractu Prælati. *num. 6.*

Fœnalis interdictum est in Monasteria virorum Religiosorum ingredi. *tract. 16. disp. 4. punct. 8. num. 1.* Non comprehenduntur Reginæ, nec de sanguine regio. *num. 3.* Non comprehenduntur Fundatrices. *num. 4.* Quæ possunt ingredi decentem comitatum, & saltem deferentes. *num. 5.* Monasterium est locus prohibitus. *num. 6.* Quid sub nomine Monasterij. *num. 7.* Ex pietate, & necessitate licitus est hic ingressus. *num. 8. & 9.* Quid, si fœminam introductam fabulationibus detineas, ne è Monasterio egrediatur. *num. 11.* Qualiter ingressus in Monasteria Monialium prohibitus. *tract. 16. disp. 4. punct. 10. §. 1.* qui possunt licentiam dare ad ingressum in Monialium Monasteria, & qualiter hæc licentia concedenda sit. *§. 2.* Quæ causa necessaria sit ad prædictam licentiam concedendam. *§. 3.* Qualiter accessus ad Monasteria Monialium sit prohibitus. *punct. 11.*

Monasterium tenetur soluere expensas factas in reductione Religiosi: secus factas in fugitiui sustentatione, extra reductionis casum. *tract. 16. disp. 4. punct. 17. num. 2.*

Negotiatio.

Propria Religiosis est interdicta. *tract. 16. disp. 4. punct. 13. §. 3. num. 1.* Qualis sit hæc negotiatio. *num. 2.* Inferuntur plura quæ à negotiatioe excludantur. *num. 3.* An emere merces in India in Hispania vendendas, eò quod priuilegium est à Rege concessum, sit negotiatio. *num. 5.* Ex vnicò actu grauis negotiatiois peccatum mortale inducitur. *num. 6.* Non solum per propriam, sed per interpositam personam negotiatio est prohibita. *num. 7.* Necessitas grauis propriæ personæ, & familie, licitam facit negotiationem. *num. 8.* Assistere nundinis prohibetur est Religiosis. *num. 9.*

Nouitiatus, Nouitius.

Nequit Nouitius, durante nouitiatu, matrimonium contrahere, si habitum non dimittat. *tract. 16. disp. 1. punct. 10. num. 3.* Obligatus est Nouitius ex honestate seruare Regulas. *num. 4.* Obligati non potest superioris præcepto. *num. 5.* Nouitius violans castitatem non addit, secluso scandalo, nouam malitiam. *num. 6.* Prælati regulati non potest præcipere Nouitio, aliter quàm iussu Prælati Ecclesiasticus Clericis sibi subiectis. *num. 7.* Nouitius puniri potest à Prælato regulati ob quodlibet delictum. *num. 8.* Quid dicendum de casuum reservatione. *num. 9.* Quæ sint priuilegia Nouitius concessa. *punct. 11.*

Nouitiatus annus debet esse integer, & continuus. *tract. 16. disp. 1. punct. 12. §. 1. num. 1.* Quæ interruptio sufficiat vt nouitiatus disconueniat. *num. 6.* Deposito habitu animo mutandi statum, interruptum. *num. 7.* Idem si à Monasterio exeat animo fugiendi subiectionem. *num. 8.* Qualiter amentia, & furor interruptat nouitiatum. *num. 9.* Debet nouitiatus cum professione coordinari. *num. 10.* A quo tempore nouitiatus computandus est. *§. 3.* Quæ conditiones seruandæ sunt, vt nouitiatus legitime fiat. *§. 4.* An nouitiatus in Societate Iesu di-

uersam conditionem habeat à nouitiatu aliarum Religionum. *punct. 13.*

Nouitius via testamenti de suis bonis disponente potest, nulla requisita licentia. *tract. 16. disp. 1. punct. 14. num. 1.* Tenetur seruare in hac dispositione solemnitates à iure præscriptas. *num. 2.* Valida perfitur hæc dispositio, nec professione infirmatur. *num. 3. & 4.* Testamentum Nouitij ita Religiosis professione firmum perfitur, vt reuocari non possit. *num. 5.* An hæreditas, & legata in testamento relicta concedi debeant hæredibus, & legataris, cum Nouitius professionem facit. *num. 6. & seqq.* Quid dicendum Trid. decreto spectato. *num. 10. & seqq.* Valida est dispositio bonorum à Nouitio Societatis Iesu per viam testamenti facta. *num. 15.* De dispositione bonorum, quam Nouitius renunciatione, seu donatione, facere potest, secluso nouo iure Trident. *punct. 15.* An spectato iure communi, & secluso Trid. bona Nouitij, decessent ante professionem, debeantur Monasterio successioni capaci. *punct. 16.*

Decretum Trid. comprehendit Nouitios maiores sexdecim annis. *tract. 16. disp. 1. punct. 17. num. 5.* Non comprehendit testamentum, nec donationem causa mortis, nec reuocabilem. *num. 6.* Donatio irrevocabilis ex natura sua, quæ sit magni momenti, comprehenditur. *num. 7.* Possitne dari mutuum à Nouitio præstita sufficiente cautione de reditu, si religionem deserat. *num. 8.* Debet fieri renunciatio intra duos menses proximos professionis. *num. 9.* Requiritur licentia Episcopi. *num. 10.* Non est opus dari in scriptis. *num. 11.* Est ita firma, vt à Nouitio reuocari non possit. *num. 12.* Non transferatur dominium in resignatariu quousque professio valida sequatur. *num. 13.* Vt renunciatio hæreditatis patris viuentis in fauorem alicuius extranei effectum habeat, non est opus Monasterium cedere. *num. 18.* Non habet locum decretum Concilij in renunciationibus Iesuitarum factis iuxta eorum institutum. *num. 18. num. 1.* Facta hac renunciatione in fauorem Societatis Iesu, potest Societas ea bona capere, & retinere. *num. 3.* An renuncians hæreditati patris viuentis in fauorem Societatis, & mortuo patre, tempore, quo ipse professus est, succedat Societas. *num. 4. & 5.*

Nouitius eligere potest sepulturam: si ea non electa decedat, in Monasterio sepeliendus est. *tract. 16. disp. 4. punct. 12. §. 8. numer. 8.* Cuius expensis Nouitius sepeliendus sit. *num. 9.*

Obedientia.

Religiosa continet votum formaliter, & accessorie promissionem, & traditionem Prælati factam. *tract. 16. disp. 4. punct. 1. num. 1.* In violatione obedientiæ plures malitiæ continentur. *num. 2. & 3.*

Observantia vana.

In quo observantia vana, seu magia consistat. *tract. 17. disp. 1. punct. 8. num. 1.* Hæc semper habet tacitum cum Demone pactum. *num. 2.* Est grauissimum peccatum, neque excusatur ex renunciatione expiella illius. *num. 3.* Ex ignorantia esse potest aliquando veniale. *num. 4.* Hoc peccatum magia alia plura secum contrahit. *num. 5.* Triplex est magia iuxta triplex genus contractuum, qui per magiam procurari possunt. *num. 6.* Declarantur magice superstitutiones, quousque illicitæ sint. *punct. 10.* Vide, *Magia.*

Officium.

Aduocati, & procuratoris in iudicio Religiosis interdicuntur, nisi accedat licentia Prælati, & Monasterij vtilitas. *tract. 16. disp. 4. punct. 12. §. 1. num. 1.* Cuiuslibet causæ patrocinium prohibetur. *num. 5.* Interdicitur Religioso procuratorem substituire. *num. 6.* Officium tabellionis omnibus Religiosis est prohibitum. *num. 8.* Quilibet Religiosus, etiam Franciscanus, testis in iudicio esse potest, & in causa sui Conuentus. *num. 9. & seqq.* An officia Iudicis, actoris, rei, Aduocati, procuratoris, tabellionis, & restis, pro quorum licito vsu licentia superioris requiritur, nulla sint, & irrita, si absque ea licentia fiant. *§. 4.*

De officio Medici, & Chirurgi, qualiter Religiosis interdictum sit. *tract. 16. disp. 4. punct. 13. §. 2.* De officio tutoris & curatoris Religiosis interdicto. *tract. 16. disp. 4. punct. 13. §. 7.*

Præcepta Societatis Iesu.

Præcepta, quibus Religiosi Societatis astringuntur, tum à Præposito Generali, tum à Congregatione generali statuta, non expirant morte Generalis statuentis: sed in omnes suam vim, & obligationem retinent, quousque à successore reuocentur. *tract. 16. disp. 5. punct. 19. num. 1.* Explicantur omnia præcepta à *num. 2. vsque ad fin. punct.*

Prælatum

& verborum tertiæ Part. Oper. mor.

Prelatus.

Regulatis quancunque rem honestam ex voto obedientie præcipere non potest. *tract. 16. disp. 4. punct. 4. num. 2.* Quæ in regula continentur tacite, vel expresse, præcipere potest. *n. 3.* Expenduntur casus frequentiores, qui in regula tacite continentur. *n. 4. & seqq.* An Prælatus te obligare possit sustinere asperitates Regule primæque à Pontifice approbatæ. *num. 8. & 9.* Qualiter te obligare possit regulam reformatam servare. *n. 10. & 11.*

Quas penas spirituales Prælatus regularis imponere possit. *tract. 16. disp. 4. punct. 4. num. 3.* Prælato regulari interdicitur subditi delinquenti pena mortis punire. Idem est de verberatione publica, & mutilatione. *n. 5.* An pena tremis possit Religiosus à suo Prælato condemnari. *n. 6. & 7.* De penis perpetui carceris; & tremis, an obligari sint Religiosi eas in se exequi. *num. 9. & 10.* Si carcer sit ita durus, ut periculum vitæ timeas fugere potest. *num. 11.*

Prælati regulare ratò excusantur ab obligatione fugitivos querendi, & ad Religionem reduciendi. *tract. 16. disp. 4. punct. 17. num. 1.* Monasterium tenetur solvere expensas factas in reductione Religiosi. secus factas in fugitivi sustentationem extra reductionis casum. *num. 2.*

Pensio.

An Pensiones possint vendi, & redimi absque simonia. *tract. 17. disp. 3. punct. 13. num. 6.* Duplex expensio alia laica, alia Ecclesiastica: laica vendi potest. *n. 7.* Ecclesiastica, quæ multiplex, nequaquam absque simonia vendi potest. *num. 8.* An possint redimi propria autoritate. *n. 9. & 10.* Religiosus beneficium cum onere pensionis; non potest pacisci, ut pensio redimatur. *n. 11.* Quod dicitur de pensionibus Ecclesiasticis, dicendum est de prædicationibus. *num. 12.*

Permutatio.

Permutatio beneficiorum, & cuiusvis iuris spiritualis, si autoritate propria fiat, est simonia iuris humani. *tract. 17. disp. 3. punct. 15. num. 3.* Talis permutatio est nulla. *n. 4.* Permutatio beneficiorum, autoritate Superioris licita est. *num. 5.* Fieri potest coram eo, qui potestatem habet beneficia conferendi. *n. 6.* Et fieri potest singulis mensibus. *n. 7.* De quibus beneficiis permutatio intelligatur. *n. 8.* Autoritate Ordinaris non potest fieri permutatio inter iura ad beneficia. *num. 9.*

Procurator.

Per procuratorem præstari iuramentum potest, nisi contrarium iure, vel consuetudine cautum sit. *tract. 14. disp. 1. punct. 12. num. 1.* Procurator debet habere speciale mandatum ad iurandum, & signata causa. *num. 2.* Si ab hoc mandatum, non obligatur Dominus. *n. 3.* Quid amplius in Procuratore minoris requiratur. *num. 5.* Aliqui sunt calus excepti, quibus iuramentum per Procuratorem præstari non potest. *num. 5.*

Professio.

Annus probationis ad licitam professionem est necessarius. *tract. 16. disp. 1. punct. 12. §. 1. num. 1.* Excipiuntur Commendatarii Monasteriorum, quæ capita sunt. & Primates Ordinum. *num. 5.* Excipiuntur Milites Ordinum militarium. *num. 6.* Item excipiuntur Moniales Ordinis B. Domini, in mortis articulo constituta. *num. 7.* Succedit Monasterium in bonis sic professæ. *num. 8.*

Professio alia est tacita, alia expressa: & de utriusque conditionibus. *tract. 16. disp. 2. punct. 1. num. 1.* Debet fieri professio traditione continencie votum castitatis, paupertatis, & obedientie. *num. 2.* Si fiat, sub conditione repugnantæ observationi castitatis, paupertatis, & obedientie ea in Religione præscriptæ, non tenet. *num. 3.* Quid, si fiat sub conditione honestæ de futuro. *num. 4. & 5.* Professio tacita inducitur gestatione habitus Professorum. *num. 6.* Item, exercitio alienius actus Professorum. *num. 7.* Concilium non disposuit de professione tacita, dummodo in ea serventur conditiones præscriptæ in professione expressa. *num. 8.* Quæ differentia sit inter professionem tacitam, & expressam. *num. 9.* In Societate Iesu non est locus professioni tacite. *num. 10.* Expenditur, conditio ætatis, & noveritatis ad professionem requisita. *punct. 2. §. 1.* Qualiter professio libera debeat esse, & absque errore. *§. 2.* Declaratur libertas à servitute requisita. *§. 3.*

Professio sine licentia coniugis nulla est, obligat tamen profectum non petere debitum. *tract. 16. disp. 2. punct. 2. §. 4. num. 2.* Potest hic Religionem deserere absque licentia con-

Perd. de Castro sum. Mor. Pars III.

jugis; sed non absque autoritate Iudicis. *num. 3. & 4.* Coniux in læculo relictus non potest ad Religionem migrare. *num. 5.* Si Religionem ingrediatur ex licentia coniugis non servantis conditiones à iure præscriptas, validus est ingressus. *num. 7.* An revocari possit. *num. 8.* Revocatus petere debitum potest. *num. 9.* Si servatis conditionibus à iure præscriptis Religionem ingrediatur, valida, & licita est professio. *num. 10.* In Societate Iesu nec professio, nec incorporatio tenet coniugati, nisi servatis conditionibus præscriptis à iure. *num. 11.* Explicatur libertas à vinculo Episcopalis dignitatis requisita ad professionem. *num. 5.*

Necessitas parentum non impedit professionis valorem. *tract. 16. disp. 2. punct. 2. §. 6. num. 1.* Si tempore tux professionis parentes pariebantur necessitatem, qualiter Monasterium obligatum sit succurrere. *num. 3.* Qualiter filius succurrere teneatur, si pater graviter indigeat. *num. 5. & seqq.* Obligatus est filius succurrere parenti, in quantum possit, laica obedientia. Ordineque religioso. *num. 9. & seqq.* Supradicta procedunt de Religiosis Iesu non professis. *num. 15.* Dicta de filio comparatione parentis, procedunt de parente, comparatione filij, sed non de fratribus, & sororibus. *num. 15.* De aliis conditionibus ex parte profectis ad professionem requisitis. *§. 7.* Quæ sint conditiones requisitæ ex parte illius, qui ad professionem, & incorporationem in Societate admittere debet. *punct. 3.* An si profectio deficiat aliqua ex substantialibus conditionibus, aliquem effectum, & obligationem inducat. *punct. 4.*

Professio nulla esse potest ex variis impedimentis. *tract. 16. disp. 2. punct. 5. num. 1.* Ad ratificandam professionem debet tolli impedimentum; & adesse novus consensus, tum profecti, tum Religionis. *num. 2.* Hic consensus debet esse ex notitia nullitatis. *num. 3.* Qualiter ex parte Religionis adesse debeat scientia nullitatis. *num. 4.* Revalidatio professionis invalidæ inducitur delatione habitus professorum per quinquennium. *num. 5.* An noveritatis resperendus sit. *num. 6. & seqq.* An sic tacite professus se gerere possit, ac si expresse professus esset. *num. 10.* In Societate Iesu esse potest professio, seu incorporatio invalidæ ratificatio. *punct. 6. num. 2.* Eisdem actibus, ac in aliis Religionibus inducitur ratificatio. *num. 3.*

Qualiter invalidæ professio, seu in Societate Iesu incorporatio liceat Religionem deserere, & adversus illam reclamare. Quid statuerit Trident. *tract. 16. disp. 1. punct. 7. num. 1.* Procedit constitutio æque de incorporatis per vota biennij in Societate, ac de professis. *num. 2.* Coram quo superiore reclamatio faciendæ est. *num. 6.* Si certò cognoscis professionem nullam fuisse, nec ratificasse an fugere possis. *n. 8. 9. & 10.* Elapso quinquennio audiri non potest Religiosus. *num. 11.* Dictum decretum non habet locum nisi impedimentum sublatum sit. *num. 12. & seqq.* Religiosa professione, & biennia in Societate Iesu incorporatione tranfit in dominium Religionis. *tract. 16. disp. 2. punct. 8. num. 1.* Solvitur patria potestas. *num. 2.* Remittuntur peccata quoad penam. *num. 3.* Commutantur omnia vota. *num. 4. 5. & 6.* Incorporatione in Societate non extinguuntur vota, sed suspenduntur. *num. 7.* Tollitur irregularitas ex defectu natalium. *num. 8.* Sed non quoad prælaturam, nec beneficium curatum. *num. 9.* Sola professione tollitur hæc irregularitas. *num. 10.* Item, votis biennij. *num. 11.* Purgatur inhabilitas ad actus temporales. *num. 14.* Deletur ingratiitudinis nota. *num. 15.* Item matrimonium irritatur. *num. 16.*

Professio in Religione Minorum capucinarum, & Societatis Iesu, non potest amplius de suis bonis disponere. *tract. 16. disp. 3. punct. 3. num. 2.*

Regula.

Distinguuntur variz Regulæ Religionum diuersas obligationes continentes. *tract. 16. disp. 4. punct. 3. num. 1.* Ex duplici capite obligat Regula ad veniale ex leuitate materiæ, & ex intentione legislatoris. *num. 2.* Regule ad nullam culpam obligantis transgressio non est, contra votum obedientiæ, imò aliquando carere culpa potest si honestum finem habeat. *num. 3.* Transgressor Regule debet subire penam, esto coram Deo non habeat culpam. *num. 4.* An si in statu peccati mortalis Religiosus consuetudinem habens violandi Regulas non obligans (sub mortali) *num. 5. & 7.* Transgressio Regule non obligans continet malitias. *tract. 16. disp. 4. punct. 1. num. 4.* Quæ in Regula continentur tacite, vel expresse. Prælatus præcipere potest. *dicto tract. & disp. punct. 4. num. 4.* Expenduntur casus frequentiores, qui in Regula tacite continentur. *num. 9. & seqq.* An obligari possit sustinere asperitates Regule primitivæ à Pontifice approbatæ. *num. 8. & 9.* Qualiter Regulam reformatam obligatus sit servare. *num. 10. & 11.*

GG 3 Relaxatio

Relaxatio iuramenti.

In Ecclesia est potestas relaxandi iuramenta homini praestita. tract. 14. disput. 3. punct. 2. num. 1. Quae legitima causa huius relaxationis. num. 2. An iuramentum solvendi ea, quae ludo ad creditum sunt acquisita, possit relaxari. num. 3. Ob turpitudinem creditoris relaxari iuramentum potest. num. 4. Relaxatio iuramenti levi metu extorta ab Episcopo concedi potest. num. 6. Possunt supra dicta iuramenta post commissum periculum relaxari. num. 7. Potest peti haec relaxatio sine manifestatione commissi periculi. num. 8. Privilegio Bullae, & aliis privilegiis concedendis potestatem dispensandi in votis iuratis, haec iuramenta inique extorta relaxari non possunt. num. 9.

Iuramenta apposta in contractibus, in quibus dolus incidit, si fiant ab impubere, esto doli capace, relaxari possunt ab Episcopo. tract. 14. disput. 3. punct. 4. num. 1. Secus facta iuramenta à puberibus, nisi laesi fuerint ultra dimidiam. num. 2. Quid, si minores iuraverint non, contraevenit contractui, nec ratione minoris aetatis, nec laesionis, neque alia ratione. num. 3. Si iuramenta praestentur à maioribus 25. annis non possunt ob enormem laesionem relaxari: secus ob enormissimam. num. 4. Et si contractus iuramento praestitus fuerit geminatus, relaxatio concedi potest. num. 7. Non est locus rescissioni contractus, nec relaxationi iuramenti, quando intercessit laesio ultra dimidiam, si deceptor velit iustam aestimationem rei supplere. num. 8. In Romana Curia non conceditur relaxatio ad effectum agentis in obligationibus carnalibus. num. 9. An in illis casibus, in quibus ob laesionem enormem, vel enormissimam, potes agere ad rescissionem contractus, vel pretij supplementum indigeas iuramenti relaxatione. num. 11. & segg. Quae requirantur, ut iudex relaxationem iuramenti inique extorti concedat. punct. 5. Qui Superior relaxare, aut remittere potest iuramenta homini praestita. punct. 6.

Religio.

Parochus, & quilibet alius beneficiatus potest, contradicente Episcopo, Religionem ingredi. tract. 16. disput. 1. punct. 7. §. 1. num. 1. Episcopus non potest, inconsulto Summo Pontifice. num. 2. Qualiter impuberes filij familias, & serui impediantur à Religione. §. 2. Qualiter coniuges impediantur à Religionis ingressu. §. 3. An obstricti debitis, & ratiociniis reddendis, ingredi Religionem possint. §. 4. Si necessitas patris sit extrema & in saeculo manens potest subvenire, e contra in Religione, nequit eam ingredi filius §. 5. num. 2. Haec obligatio extenditur etiam comparatione cuiuslibet proximi. num. 4. Necessitas grauis obligat filium, Religionis ingressum differre. num. 5. Apponitur limitatio. num. 7. Quae di. Cla sunt procedunt, tamen filius voto Religionis suscipiendus ligatus esset. num. 10. Quae dicuntur de filio comparatione parentis, dicenda sunt de parente comparatione filij. num. 11. Ob necessitatem fratrum, aliorumque consanguineorum, non tenetis Religionem differre. num. 12. Si voto Religionis obstrictus sis pro determinato tempore, non potes differre ob hanc fratrum necessitatem propria auctoritate; bene tamen auctoritate Praelati. num. 13. Necessitas communis non praestat filio, comparatione parentis, impedimentum Religionis ingressui. num. 14. An ob pauperum Monasterij excludantur aliqui à Religionis ingressu. §. 6.

Expenduntur primaria, seu substantialia impedimenta propter quae Religio Societatis Iesu ingredienti excludit. tract. 19. disput. 1. punct. 8. §. 1. per num. 4. Expenduntur secundaria impedimenta à Societate aequaliter excludentia. §. 2.

Coactio Religionis professionem annullat, sed non noutiatum tract. 16. disput. 1. punct. 9. num. 1. Ingressus Religionis debet esse immunis à vicio simoniae. num. 12. Ex parte admittentis debet adesse necessario potestas, aliàs nullus est ingressus. num. 13. Debet praestari informatio generis, vitae morumque recipiendi. num. 14. Non possunt Praelati absque rationali causa, negare ingressum aptis. num. 15.

An quilibet Religio capax sit hereditariae successione tract. 16. disput. 3. punct. 8. Quilibet Religio excepta Minorum, & Capucinum, capax est cuiuslibet legati, & donationis. punct. 8. num. 1. Religiones Minorum incapaces sunt legati continentis totam hereditatem, vel maiorem illius partem. num. 2. Item, incapaces sunt legati rei immobilis. num. 3. Capaces tamen sunt, cuiuslibet legati rei mobilis. num. 8. Quid dicendum de animalibus rebus Minoribus. num. 9. Quid de legato anni redditus. num. 10. & segg. Possessionem alicuius praedij potes Minoribus irrevocabili concedere, secus irrevocabili. num. 21. Quibus re. medijs possunt Minores recuperare legatum sibi relictum. num. 22.

Qualiter Religio Societatis Iesu, eiusque Religiosi capaces sint, hereditariae successione & testamento, vel ab intestato, & cuiuslibet legati. tract. 16. disput. 3. num. 10.

Religio non tenetur alere Religiosum in se expulsum. tract.

16. disput. 3. punct. 18. num. 1. Bona donata Societati non tenetur Societas expulsi reddere. num. 2. Fugitivus tenetur petere Religio alere, per accidens excusatur. num. 3. Reclusi in aliena Religione, à propria fuerint alendi. num. 4. Apponitur limitatio. num. 5.

An Religio eo ipso, quo sit perfectior, sit etiam strictior, durior, & severior. tract. 16. disput. 4. punct. 26. §. 1. num. 1. & 2.

Religiosi.

Nolens hereditatem adire, potest à Superiore compelli, quod si compulsus adhuc nolit, Monasterium adire potest. tract. 16. disput. 3. punct. 5. num. 5. Si hereditate delata Religioso, ante illius aditionem moriatur, potest Monasterium illam adire. num. 6. Si testator vellet dominium legatum ad Religiosum pertinere, nulla est eius dispositio. punct. 16. num. 1. Limitatur in Societate Iesu v. num. 2. Religiosi legati commoditate Religioso, sub ea conditione, ne possit à Superiore auferri, valida est dispositio, sed reicitur illa conditio. num. 3. Si autem legatum relinquatur ea conditione, ut si à Superiore auferatur Monacho, cesset, & ad alium transeat, si de facto auferatur, cessat legatum. num. 4. Superior legatum legatum non potest irrevocabili Religioso concedere: bene promittere non reuocare. num. 5. An Religiosis licitum sit habere pecuniam ex superioris licentia. punct. 7.

Religiosis Societatis Iesu, interdictum est pro Missis, concionibus, aliisque ministeriis stipendia, & elemosinas in compensationem recipere. tract. 16. disput. 3. punct. 11. num. 10. Qualiter pro Religiosorum sustentatione, pro viatico, aliisque rebus ministeria exerceant, elemosina recipi possit. num. 6. & segg. Religiosi professi aliisque Superioris licentia, nec licite, nec valide testari possunt. punct. 22. num. 1. Coadiutores formati in Societate incapaces sunt testandi. num. 4. Secus Eremitae Oblati, & qui lato vocabulo Religiosi nuncupantur. num. 5. Qui Religiosi professi in Ordinibus militaribus incapaces sunt testandi. num. 6. Religiosi Equites Dianis capaces sunt testandi. num. 8. Religiosi Clerici horum Ordinum, si intra claustra commorentur, incapaces sunt testandi, secus, si extra claustra commorentur. num. 9. Omnes Religiosi ex facultate superioris testari possunt. num. 10. & segg. Qualiter Religiosi professi habentibus descendentes, vel ascendentes legitimos, licitum sit testari, & bona inter eos dividere. punct. 13. An pater professo debeat suam filij legitima. punct. 14. An Religiosus valide contrahat absque Superioris facultate, obligeturque ipse & cum eo contrahentes, haec contractui. punct. 15. An Religiosus teneatur solvere mutuum male consumptum, & ex quibus bonis. punct. 16. num. 7. An si Religiosus ex vna Religione ad aliam transeat, possit se cum deferre bona acquisita durante professione prioris Religionis. punct. 17. §. 1. An bona, quae tecum Religiosi detulisti, Religiosus deferre Religiosi posteriori assumpta. §. 2.

In Religiosis acquisitione spectanda est Religiosis consuetudo. tract. 16. disput. 3. punct. 19. num. 1. Reclusus ad penitentiam in aliena Religione, seu Monasterio; non est sed proprio acquirit. num. 2. Fugitivus suae Religioni acquirit. Quid, si aliam ingrediat. num. 3. Fugitivus factus Episcopus absque dispensatione suae Ecclesiae, acquirit ex Episcopatu, secus ex alio titulo. num. 4. Eiectus cui acquirit. num. 5. & segg. Dominum bonorum, quae acquisita sunt post assumptionem Episcopatus, vel beneficii, cedunt Ecclesiae. num. 10. Religiosus Episcopus suae Ecclesiae acquirit, siue ante, siue successione. num. 5. De Religioso beneficiario cui acquirit. num. 21. & 16. Quid dicendum de Religioso promoti ad Prioratum amovibili. num. 17. An Religiosus transfatus ex vno Episcopatu, vel beneficio ad aliud possit secum deferre fructus collectos qui superaverunt ex priori beneficio. num. 18. & segg.

An Religiosus interdicta sit habitus suae Religionis dimissio, & sub qua pona. tract. 16. disput. 4. punct. 6. Qualiter interdicatur Religiosis visis de suo Monasterio ingressus. punct. 8.

Qualiter officium Iudicis, & assessoris interdicatur Religiosis. tract. 16. disput. 4. punct. 12. §. 1. Qualiter Religioso prohibetur esse actorem, vel reum in iudicio. §. 2. Quae ratione Religioso prohibetur officium Aduocati, procuratoris, tabellionis, & testis. §. 3. An supra dicta officia Iudicis, actoris, rei, Aduocati, procuratoris, tabellionis, & testis, pro quorum licito vsu licentia Superioris requiritur, nulla sint. irrita, si absque ea licentia fiant. §. 4.

Religiosus professus à Religione expelli potest. tract. 16. disput. 4. punct. 19. num. 2. Quae sit legitima causa, ob quam possit à Religione expelli. num. 5. Quae sint graua delicta, ob quae expelli à Religione possit, arbitrio Superioris relinquuntur. num. 8. An tacens impedimentum, quo cognitus in Religionem non admittetur, sufficientem causam expulsiōnis praestet. num. 9. In Superioris expellente potestas requiritur, qualiter solus Generalis ex speciali privilegio, & ex eius commissione provincialis habet. num. 10. Delictum, quod expul

DE
ASTRO
PALA
TOM
IIII

expulsionem meretur, piene probandum est iuxta formam iudicariam vniuersaliue Religionis. num. 11. In Societate Iesu minor cautia requiritur, vt Religiosus profellus expellatur, quam in aliis Religionibus. tract. 16. disp. 4. punct. 20. num. 2. An Religiosi Societatis non profelli expelli possint, nulla causa intercedente. num. 3. 4. & seqq. Enumerantur cause, ob quas Societas non profellus dimittere possit. n. 7. & 8. An Religiosus expulsus teneatur ad Religionem redire, reditumque procurare. punct. 21. An eiecius a Religione, si in ea non recipiatis, teneatis, vel possis aliam Religionem ingredi, vel compelli possis ad illius ingressum. punct. 22. An Religiosus expulsus, cui non permittitur realitas ad propriam Religionem, teneatur ad obseruantias regulares. punct. 23.

Religiosus factus Episcopus voto obedientie, sicut castitatis, & paupertatis, astrictus manet; sed soli Summo Pontifici obediunt. tract. 16. disp. 4. punct. 24. num. 1. An aliis votis, quæ in diuersis Religionibus emittuntur, obligetur. num. 4. & seqq. Episcopus obligatus est habitum suæ Religionis deferre. num. 10. Sed, si eam relinquat, & sæcularem induat, excommunicationem non incurrit, num. 11. Episcopus, retento colore habitus suæ Religionis, potest se conformare cum Episcopis sæcularibus in forma, seu figura illius. num. 12. Episcopus nullo tenetur Regulari precepto. num. 13. Superius dicta etiam procedunt in Episcopo titulari non habente subditos. num. 20. Episcopus, qui Episcopatu renunciauit, aut illo priuatus est, non reuincitur in regularium Prælatorum subiectionem: secus, si degradaretur. num. 21. Supradicta exemptio Episcopos compellit ad votum electionis per Pontificem confirmatæ. num. 22. Quid de Religiosis electis in Cardinalibus. num. 25. Quid de Religiosis Abbatibus, aliâque dignitatem habentibus, propriam diocesim habentem, nemini alteri subiectam. num. 26. Qualiter Religiosus promotus ad parochialem Ecclesiam votis Religionis, & illius obseruantie teneatur. punct. 25.

Expenduntur precepta, quibus omnes Religiosi Societatis astinguntur. tract. 16. disp. 5. punct. 9.

Renunciatio, seu resignatio beneficiorum.

Ad validam, licitamque renunciationem requiritur consensus Superioris eam acceptantis. tract. 17. disp. 3. punct. 17. num. 1. De quibus beneficiis hæc doctrina procedat. num. 2. Nullus, præter Pontificem, admittit potest resignationes beneficiorum sub conditione. num. 3. Hæc renunciatio in manibus Ordinarij simoniam continet. num. 4. Relicta illa conditione Ordinarij beneficium libere conferre non potest. num. 6. Potest resignans ob eumque commissum, beneficium ab Ordinario priuari. num. 7. Resignatio liberè facta admitti potest ab Ordinario. num. 8. Resignationes recipere non habent locum coram Ordinariis. num. 11. Potest Ordinarius admittit resignationes beneficiorum factas cum reservatione pensionis. num. 13. Non potest ex alio consensu præter Pontificis resignans obligare resignatarium ad aliqua onera subeunda. num. 14. Simoniam est, si resignans petat à resignatorio solutionem expensarum, quas fecit in tali beneficio acquirendo, nisi Pontifex consentiat. num. 15. Quæ resignatio confidentialis simonia sit. punct. 18.

Sacrilegium.

Eius definitio. tract. 17. disp. 2. punct. 3. §. 1. num. 1. Sacrilegium fit per actionem inuoluntariam eius, in cuius cultum res sacra dicata est: & ibi an simonia sacrilegium sit. num. 3. Triplex est sacrilegium circa personas factas, circa locum sacrum, circa res factas. num. 4. Sub eis variæ species continentur. num. 5. Qualiter læsio personæ sacræ sacrilegium sit. §. 2. num. 1. Multipliciter persona sacræ lædi potest, & an omnes hæc læsiones sacrilegia sint. num. 2. Qualiter violatio loci sacri sacrilegium constituat. num. 3. Sacrilegium est irreuerentia Sacramentis facta: & quid de facta Eucharistie, an distinguatur ab irreuerentia Deo in sua persona facta. num. 4. Irreuerentia in Sacrificio facta grauioris malitie est, quam sacrilegium. num. 5. Vasa sacra, imagines Dei, & Sanctorum Reliquias profanare, sacrilegium est. num. 6. Profanatio sacrorum verborum est sacrilegium. num. 7. Item, & ornamentorum Ecclesiæ, & Ministrotum. num. 8. Alienare bona Ecclesiæ absque debita solemnitate, sacrilegium est. num. 9. Quid dendum de retentione decimarum, & legatorum. num. 10. Quale peccatum sacrilegium sit. §. 3. Quæ pœna sacrilegis sint impostæ, vel imponendæ. §. 4.

Salutatores.

Quid de his dicendum sit. tract. 17. disp. 1. punct. 10. num. 13. & 14. Explicatur aliqui casus, & ex quibus licitus, vel illicitus horum saluatorum vltus colligi possit. num. 15. An

virtus residens in saluatoribus licite operantis naturalis sit, vel diuinitus infusa. num. 16.

Sepultura.

Prælati Religionis supremas eligere potest sepulturam, inferior autem, dum Superior non contradicit. tract. 16. disp. 4. punct. 13. §. 8. num. 1. Prælati eligere suis subditis sepulturam potest. num. 2. Subditus non potest sibi eligere sepulturam. num. 3. Sed, si Superior permittat, electio valet. num. 5. Sepultura casu, quo tam licet eligere, cuius expensis facienda sit. num. 6. Si Religiosus in loco remoto decedat, sepultura non eiecia, in parochiali, sub qua decessit, sepeliendus est. Quid, si eo in loco Monasterium sui Ordinis adsit. numer. 7.

Simoniam.

A quo nomen, simonia, dicatur. tract. 17. disp. 3. punct. 1. num. 1. Simoniam definitio expenditur. num. 2. Religioni aduersatur. num. 3. Quæ ratione à sacrilegio distinguitur. num. 4. In qua simonia iniustitia committitur. num. 6. Simoniam ita est execranda, vt in ea leuitas materie concedenda non sit. num. 7. Quotuplex sit simonia. punct. 2. Quæ habeant rationem pretij ad constituendam simoniam. punct. 2. De contractu emptionis, & venditionis requisito ad simoniam. punct. 4. Sine aliqua donatio gratuita, vel onerosa temporalis pro spirituali iure Ecclesiastico prohibita sub specie simoniam. punct. 5. Quæ voluntas requiratur: & sufficiens sit, ad simoniam. punct. 6. An Sacramenti venditio exulari possit à simonia. punct. 7. Quia ratione sacramentalium venditio simoniam continet. punct. 8. Vtrum exercitium cuiusvis virtutis vendi possit absque simonia. punct. 9. An vendi possit exercitium cuiusvis scientiæ absque simonia. punct. 10. An valor reperus in operibus spiritualibus, & obligatio ad illa, pretio compensari possit absque simonia. punct. 11.

Pro nullo exercitio Ordinis, & potestatis spiritualis potest pretium recipi. tract. 17. disp. 3. punct. 12. numero primo Sacerdos absolvens indignum pro pecunia, simoniam committit. numero secundo, Sacerdoti iniuste nolenti absolueri à peccato, vel censuris, potest pecunia dari, vt à praua voluntate desistat, non in pretium absolutionis. num. 3. Idem est dicendum de dispensatione obseruationis festorum. num. 4. Qualiter Parochus pro assentia in matrimonio possit pecuniam recipere. num. 5. Pretio constitui non potest Iudex Ecclesiasticus, siue ordinarius, siue delegatus. num. 6. Pro dispensatione in votis, iuramentis, impedimentis matrimonij, aliisque legibus Ecclesiasticis, non potest pecunia concessa recipi absque simonia. punct. 10. Ordinarij, aliique Officiales exequentes dispensationem à Sede Apostolica concessam, pro nullo labore in eius expeditione possunt pecuniam recipere. num. 12. An pro testimonio dicendo pretium recipi possit. num. 15. Pro omissione pertinet ad potestatem spiritalem pretium recipi non potest. num. 16. Negare absolutionem à peccatis pro pecunia à tertia persona recepta, simonia est. numer. 17.

An beneficium Ecclesiasticum vendi possit absque simonia. tract. 17. disp. 3. punct. 13. An ius patronatus, & officia Ecclesiastica vendi, alienarique possint absque simonia. num. 14. Quæ permutatio in causis spiritualibus fieri absque simonia. punct. 25. Possitne ex consensu Ordinarij in permutatione beneficiorum compensari fructuum inæqualitas pecunia vel pensione absque simonia. punct. 16. Quæ renunciatio beneficij sit simonia. punct. 17. Quæ resignatio confidentialis simonia sit. punct. 18.

Cessio beneficij litigiosi ob pecuniam, est simonia. tract. 17. disp. 3. punct. 19. num. 1. Autoritate Prælati licita est conventio, & pactio onerosa: & cuius Prælati debeat esse. num. 2. Potest fieri compositio inter partes autoritate Ordinarij, cum Ordinarius vni applicat beneficium sub onere soluendi alteri pensionem. num. 3. Hæc pensio solum pro vita pensionarij durat. num. 5. An impediatur hæc pensio, impositio, si inter partes præcessit conventio. num. 6. An colligantes possint eligere arbitros, vt licem decident pensione imposta, vel alio onere temporali. num. 7.

Si in beneficium ius acquisitum habeas, redimere vexationem potes. tract. 17. disp. 3. punct. 20. num. 1. Secus, si cum alijs pretendas beneficium, & pecuniam offeras vt debeat, vel ne tibi exceptionem opponat. n. 2. Si beneficium studium acquisisti, potes, si iniuste impediatis ab illius executione, redimere vexationem à quocumque inferatur. num. 4. An possis pecunia vexationem precibus, vel muneribus Electorio factam redimere. num. 5. 6. & 7. Potes pecuniam mouere Electores, vt dignissimum eligant, casu, quo sine velinat indignum, vel minus dignum eligere. num. 8. & 9. Quid in aliis materijs faciendum est. num. 10.

Quæ sint pœnæ inferendæ, vel ipso iure impostæ simonia. Gg 4 cis.

Index Rerum,

eis. *tract. 17. disp. 3. punct. 21.* An requiratur, simoniam esse completam, ut pœnas impositas ipso iure simoniacus contrahat. *punct. 22.* Quæ pœna sint impositæ ingredientibus simoniacis. Religionem vel ingressos sic recipientibus. *punct. 23.* Quæ pœnæ imponantur pro Ordine simoniacæ dato, & suscepto. *punct. 24.* De pœnis impositis dantibus, & recipientibus simoniacæ beneficium. *punct. 25.* An acquisita per simoniam debeant restitui. *punct. 26.* Quomodo simoniæ crimen probari possit, ut simoniaci puniantur, & condemnentur. *punct. 27.* De potestate dispensandi cum simoniacis. *punct. 28.* Vide, *Dispensatio*, in fine.

Sortes.

Aliæ sunt diuisionæ, illæ consultoriæ. *tract. 17. disput. 1. punct. 6. numer. 1.* Sortes diuisionæ licent, excepto casu electionis Ecclesiasticæ. *num. 2.* Enumerantur plures casus, qui Crimi possunt sortibus. *num. 3.* Aliquando per accidens sunt hæc sortes diuisionæ illicitæ. *num. 4.* Quæ ratione in electionibus Ecclesiasticis hæc sortes prohibentur; an, inquam, ex iure positio tantum, an naturali. *num. 5.* Quid, si duo æqualibus suffragiis eligantur, an hæc electio sortibus terminari possit. *num. 6.* Quæ ratione lis beneficalis sortibus dirimi possit. *num. 7.* Non est prohibita electio sortibus facta ad officia ciuilia, vel secularia. *num. 8.* Electio ad officia Ecclesiastica per sortes, an sit inualida. *num. 9.* Sortes consultoriæ licitæ sunt, si debito modo fiant. *num. 10. & seqq.* Sortes diuisionæ semper sunt illicitæ. *num. 11.* In his sortibus diuisionæ plura solent crimina transire. *num. 12.*

Quæ sint pœnæ forelegis; diuinatoribus, & maleficis impositæ, & quæ illorum obligatio. *tract. 16. disput. 1. punct. 13.*

Status religiosus.

Eius definitio. *tract. 16. disput. 1. punct. 1. num. 1.* Qualiter sit status perfectionis adipiscendæ. *num. 2.* Vota huius status debent esse perfectæ castitatis, paupertatis, & obedientiæ. *num. 3.* Sed non debent esse omnimoda. *num. 4.* Sufficiant ad hunc statum vota simplicia. *num. 5.* In quo solemnitas voti consistat. *num. 6.* Vltima vota ad statum religiosum requiritur traditio. *num. 7.* Approbatio Pontificis non erat necessaria, si naturam huius status conditionem spectemus: sed ex prout modò statutus est. *num. 8.* Vnde originem traxerit hic status. *num. 9.* Quotuplex sit status religiosus. *punct. 2.*

Superstitio.

Vnde deriuatur. *tract. 17. disp. 1. punct. 1. num. 1.* Eius definitio. *num. 2.* Falsus cultus dupliciter contingit. *num. 3.* Vestari potest circa Deum, & circa creaturas. *num. 4.* Superstitio per se graue peccatum est: aliquando contingere potest esse veniale. *num. 5.* An ieiunare die Dominica peccatum sit. *num. 6.* Quid, cum vovet in honorem alicuius Sancti ieiunare, cuius vigilia incidit, in Dominicam. *num. 7.* Superstitio procedens ex pacto expresse cum Demone, plures malitias habet. *dicto tract. de disp. punct. 13. num. 13.*

Ex astris euentus ex libera hominis voluntate pendentes, vel occultos effectus prænuunciare, superstitio est. *tract. 17. disput. 1. punct. 4. num. 4.* Etiam si non certò, sed probabiliter prænuunciatur. *num. 5.* Secus verò si solum coniecturaliter. *num. 6.*

Effectu bono esto malè comparato, si à Demone in conseruari non pender, uti poteris absque vlla superstitutione: secus si à Demone pender. *tract. 17. disp. 1. punct. 11. num. 1.* Vide *Maleficium*.

Assumere vana ad proximorum nocuentum, superstitio magica est omnibus detestabilior. *tract. 17. disp. 1. punct. 10. num. 18.* Aliquos dies felices reputare, alios infelices, superstitiosum est. *tract. 17. disp. 1. punct. 7. num. 6.* Petere à Demone, quæ ipse præstare naturaliter potest, non est propriè superstitio, esse sit grauissimum peccatum. *punct. 9. num. 1.* Vide, *Magia*.

Tentatio Dei.

Duplex est. *tract. 16. disp. 2. punct. 1. num. 1.* Definitur probationis tentatio. *num. 2.* Si miraculoso effectu velis, ut Deus suam voluntatem, & beneplacitum manifestet de aliquo futuro euentu tentatio est. *num. 1.* Probatio per media indebita alicuius petitionis, mala est, & religioni opposita. *num. 4.* An petere à Deo, ut suam omnipotentiam, vel scientiam mediis indebitis alibi manifestet, sit tentatio. *num. 5.* Duplex est tentatio alia, cum infidelitate coniuncta, alia absque infidelitate, alia formalis, alia virtualis. *num. 6.* Tentatio expressa à virtuali differt specie. *num. 7.* Probatio interpreta-

tua Dei an peccatum veniale sit ex leuitate materiz. *num. 8. & 9.* Probatio ferri candentis, & aquæ feruentis in veritatis testimonium prohibita est. *num. 10.* Nemini est licitum absque speciali reuelatione offerre miraculum in testimonium veritatis. *num. 12.* Quæ ratione se offerre martyrio tenentur, sit tentatio Dei. *num. 13.* Quomodo dicatur Dei tentator, qui absque vlla preparatione ad orandum accedit. *num. 14.* Quid de eo, qui nulla preparatione, aut studio officium Prædicatoris assumit. *num. 15.*

Testamentum.

Susceptio, executioque testamenti absque licentia Superioris est Religioso interdita. *tract. 15. disp. 4. punct. 13. §. 1. num. 1.* Coram Ordinario tenetur Religiosus testamentarius testamenti rationem reddere. *num. 7.* Acceptatio, & executio testamenti sine superioris licentia valet. *num. 8.* Limitatio apponitur. *num. 9.* Officium Commissarij sine licentia Prælati, potest Religiosus exercere. *num. 10.* Idem de electione executorum. *num. 11.* Idem de electione pauperum. *num. 12.* Religiosus testamentarius potest bona in pauperes distribuenda sibi applicare. *num. 15.* Executio testamenti Religiosus minoribus est omnino interdita. *num. 6.* Possunt esse Commissarij ex voluntate testatoris, & pauperum electores. *num. 18.*

Transitum.

An ex Religione minus perfecta liceat ad perfectionem transire, esto laxior sit quoad corporis afflictionem. *tract. 16. disp. 4. punct. 26. §. 2.* Ut transitus licitus sit, triplex conditio expostulatur. *§. 1. num. 1.* Quid, si Prælati conuincatur. *num. 2.* Quid, si licentiam suscipiat, quomodo examinet, an seruentur qualitates requiritæ. *num. 3.* Qualiter strictior religio te recipere potest. *num. 4.* Licentiam transendi tibi concedere potest non solum Generalis, & Prouincialis, sed etiam immediatus Prælati Conuentus. *num. 5.* Quid, si in ea Religione hæc causa Prouinciali, vel Generali referatur. *num. 6.* An defectus supradictarum conditionum reddat professionem in strictiori religione nullam. *§. 4.*

Pontifex nec licitè, nec valide potest concedere transitum absque causa ad Religionem minus perfectam. *tract. 16. disp. 4. punct. 25. §. 5. num. 1.* Prælati regularis potest, stante causa legitima, facultatem tibi concedere transendi ad Religionem æque strictam; idemque est de Religione minus stricta. *num. 3.* Quæ sit causa legitima, arbitrio prudentis iudicandum est. *num. 6.* Quis Prælati hunc transitum, causa iusta intercedente, concedere possit; *num. 7.* An ad huiusmodi transitum consensus Conuentus necessarius sit. *num. 8.* Transitus ex vno gradu ad alium in eadem Religione fieri potest. *num. 11.* Hunc transitum facere potest immediatus Prælati Conuentus, nisi Generali, vel Prouinciali referatur sit. *num. 12.* Quosque spectat Religiosum proleptis, licet transitus ad Religionem strictiorem, æque, vel minus strictam. Et specialiter de Societate Iesu *§. 6.* Quæ prohibeatur Religioso etiam legitime in aliam Religionem transitio. *punct. 27.*

Venatio.

Religiosus interdicitur; sed secluso scandalo non est mortale. *tract. 16. disp. 4. punct. 13. §. 5. num. 1.* Ad Religiosos laicos prohibitio extenditur. *num. 2.*

Votum. Quid sit.

Apponuntur variaz significationes voti. *tract. 15. disp. 1. punct. 2. num. 1.* Votum in significatione propria sumptum denotat. *num. 2.* Quæ sit differentia inter votum, & promissionem homini factam. *num. 3.* Ex actu intellectus, & voluntatis coalescit votum. *num. 4.* An propositum, exequendi rem honestam in cultum Dei, sufficiat ad votum. *punct. 2.* An promissio vera requiratur ad votum, vel sufficiat simulata. *punct. 3.* Quæ deliberatio, seu libertas ad votum necessaria sit. *punct. 4.* An metus impediat libertatem requisitam ad votum. *punct. 5.* Quælibet error, vel ignorantia impediat voti libertatem, & consequenter eius valorem. *punct. 6.* An votum soli Deo factendum sit. *punct. 7.*

Votum. Cuius sit.

Impossibilia promitti Deo non possunt. *tract. 15. disput. 1. punct. 8. §. 1. num. 1.* An votum non peccandi sit impossibile. *num. 2.* Votum non peccandi mortaliter validum est. *num. 4.* Votum non peccandi, nec mortaliter, nec venialiter, invalidum est. *num. 5.* An saltem obliget ad mortalia vitanda. *num. 6. & seqq.* An votum rei, partim possibile, partim impossibile, obliget. *num. 10.*

& verborum tertiæ Part. Oper. mor.

num. 10. Votum de vitando aliquo genere peccatorum venialium obligat, sed non est continentium. num. 11. Votum vitandi omnia venialia, quantum in te est, non valet. num. 12. Votum vitandi omnia venialia valet. num. 13. Promittere Deo rem impossibilem, per se solum est veniale. num. 14. Qualiter votum debeat esse de re bona & honesta. §. 2. Qualiter votum de re honesta ob finem malum, vel indifferentem, validum sit. §. 3. An votum possit esse de rebus præceptis. §. 4. Votum debeat esse de re meliori. *tract. 16. disput. 1. punct. 8.*
§. 5. num. 1. Vota consilii Euangelicis opposita nulla sunt. num. 2. Qualiter votum non vouendi validum esse possit. num. 3. Per se est validum votum non petendi dispensationem. num. 4. Ex voto non petendi dispensationem non manes obligatus commutationem, vel irrationem non petere. num. 5. Quid de voto non ascendendi ad Episcopatum. num. 6. & seqq. Votum abstinendi à cibis delicatis, à recreatione honesta, regulariter valet. num. 10. Votum votum interuendi perpetuo in Xenodochio. num. 21. Quid de voto matrimonium contrahendi. num. 12. & seqq. Quid de hoc voto: Promitto non recitatum, nisi flexis genibus; non dare elemosynam, nisi huic pauperi. num. 16. Si negatio excludit materiam voto ineptam, validum est. num. 17. Vtrum emissio voti, illiusque executio sit actus à Religionis virtute elicitus. punct. 9. Quotuplex votum sit. punct. 10. Quæ & qualis sit voti obligatio. punct. 11.

Votum. Qualiter obliget.

Votum semper obligat iuxta intentionem vouentis. *tract. 15. disput. 1. punct. 12. num. 1.* Votum benignè, quoad fieri possit, interpretari debet. num. 4. Vouens recitare Rosarium, obligatur ad tertiam illius partem. num. 5. Qualiter intelligatur votum adueniendi singulis diebus Sacramenti. num. 6. Quid de voto virginis seruanda. num. 7. Vouens Religionem, non obligatur ex vi illius ad castitatem. num. 8. Vouens peregrinationem, satisfacere peregrinatione equellit. num. 9. & 10. Qualiter obliget ieiunij votum. num. 11. & seqq. Quid dicendum de voto abstinendi à carnisibus. num. 19. Quid de abstinendo à vino. num. 21. Votum de se perpetuum est, esto videantur verba indeterminationem significare. num. 22. Ob indeterminationem rei promissæ votum non vitatur. num. 23. & 24. Qualiter obliget votum de re indeterminationem quod indiuiduationem, verbi gratia, calicem vinum ex pluribus, quos habes. num. 15. An si vnus ex pluribus, qui fuerunt sub distinctione promissæ, solus remaneat, debeat integre illum soluere. num. 26. Sed quid, si rem determinatam promiseris? dubitas tamen cui ex duabus Ecclesiis, vel pauperibus. num. 27. Qualiter obliget votum duplex rei sub distinctione promissæ. n. 28. Pro quo tempore votum obliget ad sui executionem. punct. 13. An votum non impletum tempore designato desinat obligare. punct. 14. Vtrum obligatio voti ita personalis sit, vt solum vouentem altingat, ab ipso quo solo impleri possit. punct. 15.

Votum. Qualiter extinguatur eius obligatio.

Voti personalis obligatio non persona extinguitur. *tract. 15. disput. 2. punct. 16. num. 1.* Obligatio exquendi votum reale transit ad heredem, siue voluntarium, siue necessarium. num. 2. & seqq. Quid, si Religiosus vellet vota reusâ professione non extingui. num. 8. Per vota biennij Societati. I. E. S. v. non extinguuntur vota antea facta, sed suspenduntur. num. 9. Post debita iustitiam, & ante legata pia debet hæres vota soluere. num. 10. Cum suat plura vota, neque hæreditas sufficit ad omnia, votum de re meliori, & quo prius constituitur emissum esse, est adimplendum. num. 11. & 12. Quando multi sunt hæredes, nemo tenetur in solidum. num. 13. Donatarius non tenetur vota donantis exequi. num. 14. Quid dicendum de legatario. num. 15. Si votum sub conditione de futuro contingenti honesta emissum sit, suspenditur eius obligatio vsque ad euentum conditionis. punct. 17. num. 2. & seqq. An vouens impedire possit conditionis euentum. num. 6. & 7. An sit contra votum Religionis sub beneficio patris procurare, ne patet consuetudine. num. 8. Quid de vescente cibus noxiis, ne obligetur voto factò assumendi Religionem, si sanitate recuperauerit. num. 9. Quid de voto assumendi Religionem, si te Deus à peccato præseruauerit. num. 20. Culpabiliter inpediens conditionem, an teneatur voto, sicut de facto conditio euenisset. num. 11. & 12. Qualiter votum penale obligationem inducat. punct. 8.

Votum. Qui possint voto obstringi.

Omnes homines ratione videntes voto obstringi possunt nisi impediatur. *tract. 15. disput. 1. punct. 19. num. 1.* Ecclesia habet potestatem inhabilitandi aliquos ad votum. num. 2. Votum de materia præcepta validum est, à quocunque subdito emittatur. numero 5. Votum de materia interdicit nullum est. numero 6. Votum de re honesta, solum prohibita quoad modum valet. num. 7. Qualiter obliget Religiosi vo-

rum de aliqua elemosyna præstanda. num. 10. Quid de voto vxoris, si in familia, & serui. num. 11. Qualiter obliget Votum Episcopi de Religionis assumenda, & peregrinatione præstanda. num. 12. Quid de Parocho. num. 13. Quid de aliis Clericis. n. 4. Si prohibitus sis vouere votum tenes, si sit de materia apta. n. 5. Vtrum obligatio voti cessat, cessante causa, ob quam factum est, vel notabili mutatione superueniente. punct. 20. Quale peccatum sit obligationem voti violare. punct. 22.

Votum. Quæ sint reseruatæ.

Vota diminutæ castitatis non sunt reseruatæ. *tract. 15. disput. 2. punct. 11. num. 1.* Votum Religionis non approbatæ reseruatum non est. num. 2. Votum peregrinationis Ierosolymitanæ emissum ob alium finem, quam deuotionis, reseruatum non est. num. 3. Votum castitatis, religiois, & peregrinationis emissum sub aliqua circumstantia accidentali, ea ex parte reseruatum non est. num. 4. Votum, in quod reseruatum est commutatum, reseruatum non est. num. 5. Votum distinctum de materia reseruatæ, & non reseruatæ, reseruatum non est. num. 6. Votum non petendi dispensationem reseruatum non est. num. 7.

Votum Religionis.

Votum Religionis assumendæ, quod non fuit emissum pro determinato tempore, differri potest ex rationabili causa. *tract. 16. disput. 1. punct. 3. num. 2.* Qualiter obligetis voto mandandi in Religionem. num. 3. & 4. Voto Religionis obligatis pro viribus Religionis ingressum procurate. num. 5. Si vouisti Religionem absolute tenetis in pluribus seruo, & instanter petere, & quas Religionem, & an extra prouinciam. num. 6. Si vouisti determinatam, non potes ingredi laxiorem. num. 7. Nisi laxior Religio priuilegium habeat pontificum. num. 8. Repulsi absolute à Religionem, quam vouisti, non tenetis ingredi, esto postea inuiteris. num. 10. Tenetis discere Grammaticam, sit tempore voti sciebas id esse necessarium ad voti executionem; secus si ignorabas. num. 14. Quid, si non admittaris, nisi officium mechanicum discas. num. 15. Non tenetis ingredi ad gradum laicorum, aut Sacerdotum, provt Religionem placuerit, num. 36. Quid, si tibi denegentur aliora studia, cum ad illa apus sis. num. 17. Qualiter votum Religionis assumendæ obliget ad perseuerandum in habitu assumpto. punct. 4. An votum Religionis impediat matrimonij, sponsaliorumque contractum. punct. 5. An voto Religionis satisfacias, Episcopatu assumpto. punct. 6.

Votum castitatis.

Votum castitatis ad quid obliget. *tract. 16. disput. 3. punct. 1. num. 1.* Quod sit peccatum, illius violatio. num. 2. An violatio voti solennis castitatis à violatione voti simplicis differat, sitque circumstantia explicanda in confessione. num. 3. Votum paupertatis iure naturali nullo dominio pecuniæ priuat. punct. 2. num. 1. Priuat tamen iure Ecclesiastico. num. 2. Hoc intelligendum est de voto solenni, secus de simplici. num. 3. Religiosi Societatis peccant retinendo bona, si à Superioribus præcipiant renouitate. num. 4. Item, peccant denud acquirendo sua voluntate. num. 5. Item, expendendo absque licentia. num. 6. Sed an sit dispositio valida. num. 7.

Votum paupertatis.

Quale peccatum sit, violare votum religiose paupertatis, & quibus modis contingat. *tract. 16. disput. 3. punct. 20. Qua, acceptione, & retentione, paupertatis votum violatur. punct. 21. Qua distributione, & dispensatione pecuniæ, votum paupertatis violatur. punct. 22. Licentia voluntaria Superioris excusat subditum à paupertatis transgressionem. punct. 23. num. 1. Debet esse licentia iusta. num. 2. Nulla est facultas ad vsus turpes vanos, & superfluos concessa. num. 4. Licentia sufficit, si sit tacita, vel præsumpta. num. 6. Qualiter debita licentia sufficere possit. num. 10. Quis sit Superior qui debet licentiam dare. num. 11. Quæ pœnæ impostæ sint violantibus paupertatem. punct. 24.*

Votum obedientiæ.

Omnibus Superioribus ex voto obedientiæ parere Religiosus debet. *tract. 16. disput. 4. punct. 2. n. 1.* Qualiter Prælati præcipere debeant, vt teneantur ex voto obedientiæ subditis. n. 7. Ex voto nunquam potes obligari ad relinquendum statum matrimonio assumpto. *tract. 16. disput. 4. punct. 3. num. 1.* Neque etiam obligari potes, ex voto obedientiæ religiose communi factò, Episcopatum acceptare, bene tamen ex alio. num. 2. Ad acceptandum beneficium sæculare, vel alterius Ordinis obligari, non potes, bene tamen ad acceptandum beneficium tui Ordinis. num. 3. Non potes obligari ad transfugium alterius Religionis. num. 4.

Index Rerum,

Vota Societatis Iesu.

Expenditur votum Religiosorum Societatis Iesu, tribus substantialibus votis annexum, ingrediendi Societatem. *tract. 16. disp. 5. punct. 1.* Expenditur votum annexum Professis, & coadiutoribus spiritualibus, de speciali cura, in puerorum eruditione. *punct. 2.* Votum obediendi Summo Pontifici solemne est, & speciale Societatis, *punct. 3. num. 1.* Explicatur huius voti materia, & necessitas. *num. 3.* Explicatur voti utilitas. *num. 4.* Qualiter votum possit esse solemne. *num. 5.* Quoties Summus Pontifex, vel Praepositus Generalis eius nomine praecipit missiones in nomine Iesu Christi, seu virtute obedientiae; tenetur professus sub gravi culpa obedire. *num. 6.* Qualiter ex voto obligentur Professus trium, & quatuor votorum, ad pauperitatem non relaxandam. *punct. 4.* Qualiter Professus Societatis ex voto obligentur intra societatem non ambire praelationem. *punct. 5.* Qualiter ex voto obligentur Professus Societatis nullam praelationem, nec dignitatem extra Societatem praetendere, eamve acceptare, quin a Pontifice obligentur. *punct. 6.* Qualiter Professus ex voto teneantur ambientes manifestare. *punct. 7.* Quam obligationem Religiosus Societatis in Episcopum assumptus ex voto habeat audiendi Praepositi Generalis consilium illudque sequendi. *punct. 8.*

Voti relaxatio.

Vota relaxari possunt irritatione, commutatione & dispensatione. *tract. 16. disp. 5. punct. 1. vlt. num. 2.* Vota statui religioso annexa Pontifex commutare, & dispensare potest; non autem irritare. *num. 2.* Vota substantialia castitatis, pauperitatis, & obedientiae, nullus praeter Pontificem, relaxare potest. *num. 3.* Pontifex in his votis dispensare potest. *num. 5.*

Vsufuctus.

Bonorum Religiosi, de quibus ante professionem non dispositum fuit, Monasterio acquiritur, durante eius vita. *tract. 16. disp. 3. punct. 4. §. 1. num. 3.* Apponitur limitatio. *num. 5.* Vtus fructus paternus in bonis adventitiis filij perit in Castello si filius ad nuptias transeat. *num. 7.* Translato Religioso ad aliud Monasterium legitime, transit cum illo vsufuctus. *num. 8.*

Zacharius.

Quid de iis dicendum sit. *tract. 17. disp. 1. punct. 4. num. 10.*

Collegij Societatis Iesu Paderbornensis FINIS. *1775*

DE
CASTRO
PALATIO
TOM.
I. II. III.
IV.